

NADIA ÎN DRUM SPRE STRASBOURG !

Gimnastele noastre, în frunte cu Nadia Comăneci, se pregătesc pentru campionatul mondial din luna octombrie 1978, de la Strasbourg. În recentul turneu din Italia, Nadia a cucerit trofeul atribuit celei mai bune gimnaste a întâlnirii cu echipa țării gazdă.

Foto:
"Dragoș NEAGU

SPORT

MAI 1978

Nr. 5

REVISTĂ ILUSTRATĂ LUNARĂ
A CONSILIULUI NATIONAL PENTRU
EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ÎN ACEST NUMĂR:

FOTBAL:

ÎN PREAJMA TURNEULUI FINAL AL C.M.

● ARGENTINA LA ORA
MUNDIALULUI (Pag. 4-5)● PREZENTAREA CELOR
16 FINALISTE (Pag. 6-7)● 1930-1978: ISTORIA C.M.(IV)
(Pag. 8)● DUPĂ MECIURILE
ECHIPEI NAȚIONALE
CU BULGARIA
ȘI U.R.S.S.UN SEZON
CU PEA MULTE
CĂUTĂRI ȘI
INCERTITUDINI

(Pag. 9)

● ROMILĂ II, UN FOTBALIST CARE
URCĂ TREPTILE CONSACRĂRII

(Pag. 10)

NADIA
COMĂNECI
ÎN DRUM SPRE
STRASBOURG !
(Pag. 17)LUPTE: OSLO-CEL MAI
MARE SUCCES ROMÂNESC
LA „GRECO-ROMANE“ (Pag. 14-15)CONTACTELE
DINTRE RUGBYȘTII
ROMÂNI ȘI CEI
BRITANICI ÎN
ASCENSIUNE

(Pag. 11)

Prezentarea artistică: Gheorghe DEDIU

Prezentarea tehnică: Aurelian UDROIU

Redacția și administrația: str. Vasile Conta
16, București, Sectorul 1, Oficiul postal 22.
Telefoane: 11.04.28 și 11.10.05. Abonamentele
se fac la toate oficiile postale din țară, iar în
întreprinderi și instituții prin difuzorii volun-
tari. Costul abonamentului: 3 luni — 7,50 lei;
6 luni — 15 lei și 1 an — 30 de lei. Cititorii din
străinătate se pot abona adresându-se la
ILEXIM, Departamentul Export-Import Presă,
P.O. Box 136-137, telex: 11226, București,
strada 13 Decembrie nr. 3.

Ediția de vară a DACIADEI în plină

Patru milioane de
pentru atletism...

Atletismul place, atrage, cucerește masele. Acest adevăr cu forță de axiomă (care, altfel spus, n-ar mai avea nevoie de demonstrație) ne-a fost, încă o dată pus în față, de «Ziua tineretului», de către finaliștii celor două concursuri republicane «Crosul tineretului» și «Crosul pionierilor», desfășurate, ambele, în cadrul marii competiții naționale DACIADA.

Pe stadionul Republicii din Dealul Spirii, campionii județelor și ai Capitalei și-au desemnat laureații, în cadrul unei grandioase manifestări cultural-sportive străbătută de optimism, de o firească dragoste de viață.

A fost, într-adevăr, o demonstrație de sănătate și vigoare, dar și de recunoștință pe care generațiile în plină formare au dedicat-o partidului, pentru viitorul luminos care le este asigurat, pentru perspectiva care li se oferă, de a-și vedea împlinite cele mai înaripate năzuinți.

«Ziua tineretului», poate mai mult decât în anii precedenți, a echivalat cu o zi a sportului, a atletismului cu precădere. A fost o zi de bilanț. Un bilanț care spune mult: mai bine de patru milioane de copii și tineri din școli, întreprinderi, din cooperative agricole de producție și-au dat adeziunea, cu însuflețirea care le este specifică, pentru cea mai accesibilă probă athletică, alergarea de cros. Semnatarul acestor rinduri a avut bucuria de a-i vedea pe o parte dintre finaliști, acasă la ei, în etapele care au premers ultimului act al competițiilor — pionierii din județele Brașov, Dolj, Iași sau Maramureș. A fost un mod direct de a te convinge că alergările pe teren variat, în aer liber, în parcuri sau pe aleile împădurite din vecinătatea unor sate sau orașe și-au cucerit adepții din rindul copiilor aflați la cea mai fragedă vîrstă. O certă promisiune că mîine, copiii de azi

vor avea în sport un aliat nedespărțit.

În aceeași măsură ne-au convins de pasiunea pentru atletism și mulți dintre tinerii uteciști, Maria Marin din Brănești Ilfovului, Dobrița Oprea din Grivița Ialomiței, Florin Amariei, din Cîmpulungul Argeșului, Constantin Chitulescu, din tot mai semețata cetate metalurgică a Cugirului Albei, concurenți cunoscuți, mai întii, acolo în așezările lor de origine, de învățătură, de muncă sau de viață. Ei ne-au dat să întrevădem, încă înainte de a se fi gândit că vor fi finaliști sau chiar laureați ai concursurilor, că fără a avea veleități de campioni dovedesc, totuși, o vocație puternică pentru cel mai popular dintre sporturi.

Și ca ei am întâlnit mulți alții, copii sau tineri care au avut satisfacția de a urca pe podiumul cîștigătorilor sau concurenți aflați în așteptarea altor ediții ale întrecerilor pentru a irumpe, la rindu-le

Desfășurare adeziuni

în anonim. În sprijinul acestei idei, a unei asemenea dorințe, a unei astfel de împliniri, diriguirii sportului din școli și întreprinderi, de la orașe și sate au toate motivele să dea curs inițiativelor pornite din mase, organizând — cum am întâlnit în multe orașe și județe (Arad, Iași, Brașov, Constanța, Bacău etc.) — adevărate competiții de cros, pe clase, ani de studii, ateliere, secții sau sectoare, sistem diviziv; deci, cu o anumită continuitate, element definitoriu în reușită. Nu poate fi fără interes amănuntul că mulți dintre finaliștii edițiilor din acest an ai celor două concursuri republicane susmenționate s-au impus, s-au detașat prin asemenea modalități de organizare a întrecerilor. Stă la îndemâna tuturor județelor de a-și însuși și extinde o experiență cu bune rezultate. Pentru că atletismul și în speță alergările de cros nu trebuie să fie apanajul unor zone geografice, ci atributul tuturor județelor. Gândind astfel reflectând mai mult spre o asemenea împlinire se va putea ajunge mai direct, mai sigur, către ceea ce se și dorește și anume ca din masa de copii și tineri prezenți azi în sportul pentru toți, să poată fi propulsate mâine, în cluburi și chiar în loturile reprezentative, elemente de mare perspectivă, cum există, neîndoind, peste tot, în țară... Este, de altfel, unul din marile obiective ale DACIADEI, ampla noastră competiție națională, care — săptămână de săptămână sau chiar zi de zi — cunoaște tot mai frumoase succese organizatorice, propagandistice sau de mobilizare în practicarea cu regularitate a sportului.

Tiberiu STAMA

1 În plină cursă, participantele la una din finalele «Crosului tineretului». Reprezentantele sportului de masă feminin și-au relevat și cu acest prilej marile rezerve potențiale

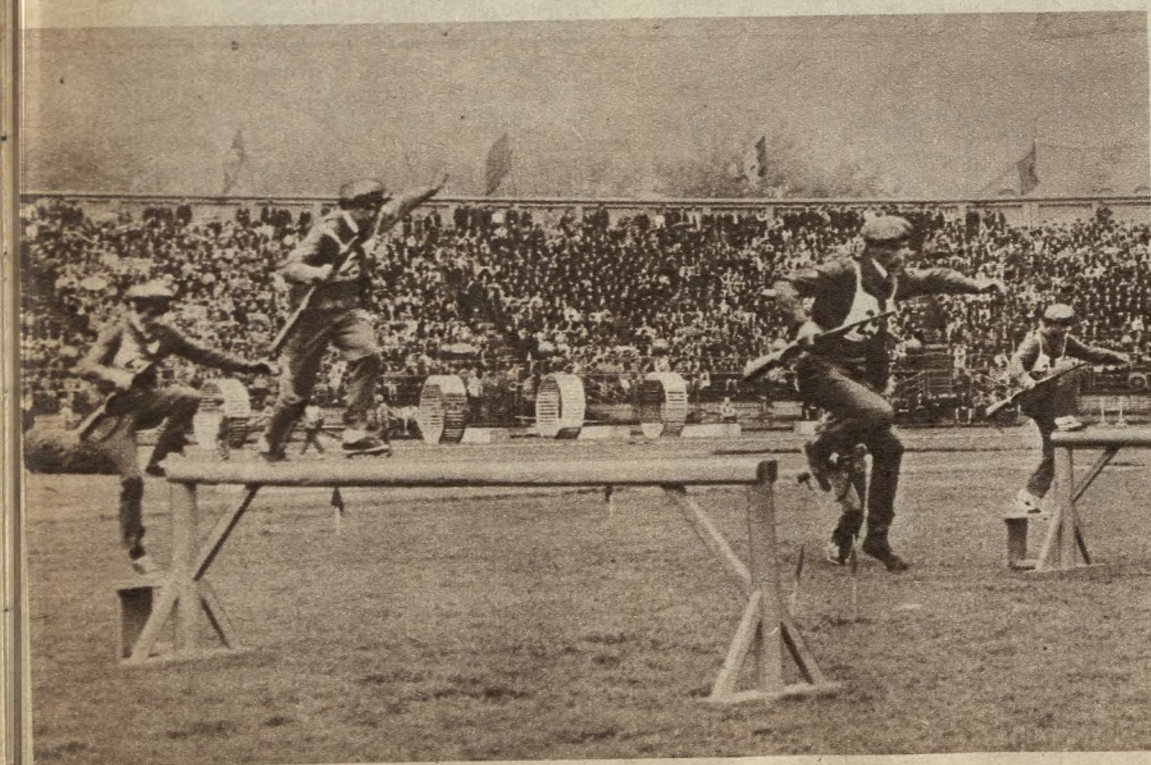
2 Finaliștii probei de 3000 metri parcurg, în grup compact, străzile din jurul stadionului Republicii, aminând pentru ultimii metri desemnarea campionului. Toți caută să înfrângă duritatea cursei, printr-o ambiție proprie tinerei generații

3 Demonstrează studenții de la I.E.F.S.: un spectaculos exercițiu la trambulina elastică, de agilitate și forță. Viitorii dascăli de sport sînt din nou la înălțime

4 O întrecere cu totul inedită: Complexul aplicativ «Pentru apărarea patriei». Excelenta pregătire fizică a tinerilor în uniforme albastre s-a reliefat cu prisosință

5 Grație, îndeminare dar și foarte multă candoare, iată ce exprimă exercițiul micilor gimnaste de la «ritmică», mult aplaudate eroine ale manifestărilor cultural-sportive de pe stadionul Republicii...

Fotografiile de Dragoș NEAGU

Încercați să vă imaginați ARGENTINA la ora Mondialului

Milioane de oameni vorbind despre
*fotbal, visînd fotbal, cîntînd cu
pasiune fotbalul*

Acum, cînd pînă la partida inaugurală a Mondialului '78 — 1 iunie, R.F.G.-Polonia — au mai rămas doar cîteva zile, pe care milioane de iubitori ai fotbalului din întreaga lume le socotesc în ore, dacă nu chiar în minute (!), invitația noastră vă cheamă să veniți să vedeți un film care... încă nu s-a proiectat, care nici măcar nu s-a turnat, dar pentru pregătirea căruia s-au jucat în prealabil mii și zeci de mii de «scene», cu sau fără public.

Iată doar cîteva dintre aceste scene pregătitoare, jucate pe «platourile» argentinieniene în ultimele luni.

● După cum se știe, marea poartă a Mondialului va fi aeroportul Ezeiza, de la Buenos Aires. Ei bine, turneul final a dublat (dacă nu mai mult!) capacitatea porții aeriene a capitalei argentinieniene, mărindu-i suprafața de la 13 683 m² la 32 780 m², adăugîndu-i două etaje, instalînd 5 «covoare rulante» și 4 baterii de scări mecanice, asigurîndu-i între

multe altele, posibilitatea de a permite aterizarea simultană a trei avioane de pasageri de tipul gigant «Jumbo».

Așadar, pe pămîntul Argentinei — care vreme de o lună va fi «patria fotbalului internațional» — toate delegațiile prezente la Mondial, ca și miile de spectatori sosiți din toate colțurile lumii, vor pătrunde printr-o ultramodernă poartă aeriană de oțel și sticlă, aeroportul Ezeiza fiind la ora cînd citiți aceste rînduri o adevărată minunăție a tehnicii secolului XX.

● Fără îndoială, farmecul fotbalului îl fac jucătorii, prin combinațiile și creațiile lor pe covorul de iarbă, dar una din marile probleme ale oricărui campionat mondial este tocmai acest ...covor de iarbă, scena pe care vor evolua cei mai renumiți «artiști» ai balonului rotund din întreaga lume. Față de această problemă, gazdele au manifestat o grijă cu adevărat științifică, asigurînd terenuri de joc asemănătoare covoarelor persane...

«Centrii nervoși» ai fotbalului mondial se numesc la această oră Buenos Aires, Mar del Plata, Mendoza, Cordoba și Rosario

Pe stadionul Velez Sarsfield, de pildă, din Buenos Aires (și nu numai pe el), terenul a fost săpat pînă la 70 cm, introducîndu-se țevi de fibrociment de 10 pînă la 50 cm diametru, cu orificii în partea superioară, pentru a se realiza drenajul apei care va cădea pe timp de ploaie. Deasupra țevilor a fost așezat un strat de 10 cm de pietriș cu granulație mare, pentru a permite filtrarea ideală a apei. Peste acest strat de pietriș s-a așezat o pătură de nisip, căreia i s-a adăugat, în proporție de 15%, un produs sintetic favorizînd menținerea permeabilității. Straturile au grosimea totală de 70 cm, deasupra lor aflîndu-se gazonul produs dintr-un amestec de 6 tipuri speciale de sămînță.

Socotînd că v-am oferit cel mult a zecea parte a unor detalii tehnice, vă închipuiți, stimați cititori, ce volum extraordinar de muncă a fost folosit pentru asigurarea unor terenuri de joc perfecte.

● Să ajungem, în sfîrșit, la capitoul fotbalistic propriu-zis. La începutul lunii aprilie, cînd reprezentativa României s-a aflat la Buenos Aires pentru un meci-test cu echipa Argentinei, iubitorii fotbalului localnici de toate vîrstele socoteau șansele echipelor așa cum socotesc, de obicei, școlarii la tabla înmulțirii...

Grupa I (partidele se vor disputa la Buenos Aires și la Mar del Plata): **ARGENTINA, ITALIA, UNGARIA, FRANȚA.**

Semnatarul acestor rînduri apreciază că este grupa cea mai echilibrată, cu... trei favorite, Argentina, Italia și Ungaria, Franța fiind însă oricînd în stare să încurce socotelile tuturor, cu condiția ca lui Platini să i se ofere prilejul executării cîtorva lovituri libere, iar Tresor să se restabilească și să conducă operațiile frontului defensiv al formației «cocoșului galic».

Argentinienii, începînd cu... președintele Federației de fotbal, Alfredo F. Cantilo, se gîndesc evident numai la... a doua echipă calificată în această grupă, considerînd reprezentativa țării lor una din marile favorite ale Mondialului. «Nu ne bazăm doar pe atuurile tradiționale în orice campionat, terenul propriu și publicul (n.a. — un public extraordinar, rivalizînd în ce privește «încărcătura electrică» doar cu cel brazilian), ci și pe o echipă puternică, foarte ofen-

Stadionul din Mendoza, unde va juca echipa Olandei, fără Cruyff...

Ultimele pregătiri, care s-au încheiat de mult, ale stadionului din Cordoba

sivă, care va lupta din prima pînă în ultima secundă de joc» — ne spunea domnul Alfredo F. Cantilo. Argumentele sale sînt fără îndoială reale și puternice. Rămîne însă de văzut care va fi eficiența lor la concurența cu argumentele echipelor Italiei, Ungariei și Franței.

Grupa a II-a (partidele se vor juca la Buenos Aires, la Cordoba și la Rosario): **R.F. GERMANIA, POLONIA, MEXIC, TUNISIA.**

Teoretic, o grupă cu două echipe calificate fără emoții, R.F.G. și Polonia. Rămîne de văzut cît va conta, practic, Mexicul, o echipă mică, dar cu ambiții mari.

Grupa a III-a (partidele se vor juca la Mar del Plata și Buenos Aires): **BRAZILIA, SPANIA, AUSTRIA, SUECIA.**

Mare favorită, Brazilia, care se anunță și drept mare favorită la titlul mondial...

Nefăcînd abstracție de forța și tenacitatea coechipierilor lui Linderofh, credem că formația lui Leal, Asensi și Kubala se va califica în faza superioară, grație rafinamentului său tehnic.

Grupa a IV-a (partidele se vor juca la Mendoza și la Cordoba): **OLANDA, SCOȚIA, PERU, IRAN.**

Chiar și fără Cruyff, Olanda (cu Rensenbrink et comp.) este un favorit... din oficiu.

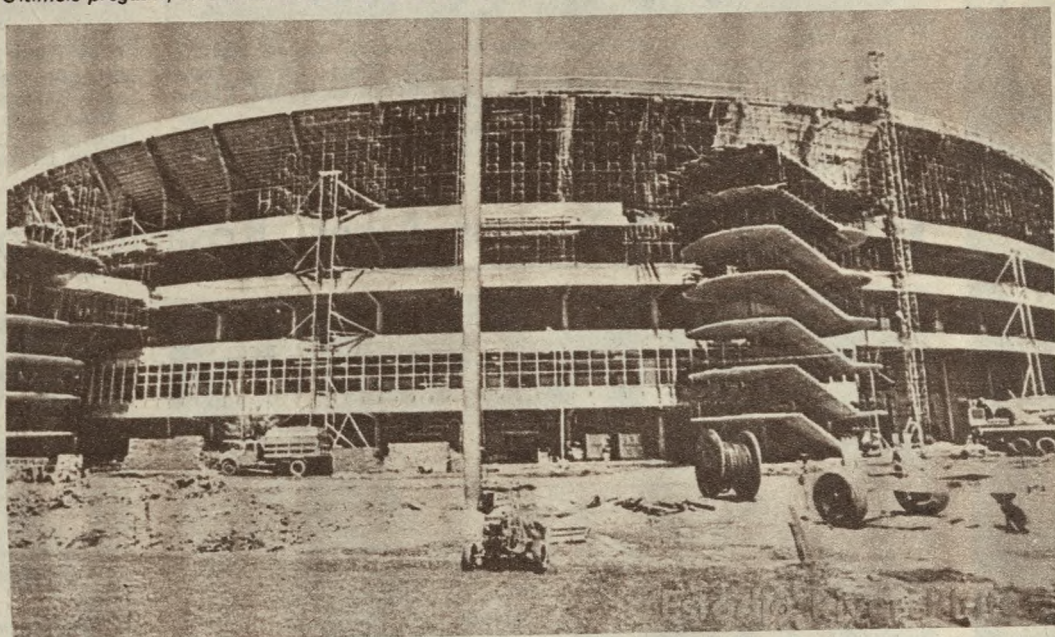
Între Scoția și Peru, optăm pentru prima echipă. Unici reprezentanți ai insulei engleze, scoțienii — cu vedete de talia lui Dalglish și McQueen — au multe argumente fotbalistice (în afara dorinței lor ușor de înțeles de a-și apăra orgoliul insular) cu care să se impună în grupă și chiar mai sus...

● În încheiere, citeva cuvinte despre starea de spirit a argentinienilor față de Mondialul pe care-l vor găzdui.

Nu vrem să părem exagerați, dar susținem că în Argentina, la această oră, toată lumea vorbește despre fotbal! Din acest «întreg», o parte îl și visează noaptea, iar unii, nu puțini, sute, poate și mii de tineri, îl cîntă. Îl cîntă pe stadioane, îl cîntă în parcuri și pe bulevarde, la orele înserării.

...Cînd citiți aceste rînduri, în Argentina sărbătoarea fotbalului mondial își cîntă uvertura.

Marius POPESCU

Vedere «de șantier» a celebrului stadion River Plata din Buenos Aires

Stadionul din Mar del Plata, unde se vor juca partide din grupa întii și a treia

GRUPA A Buenos Aires, Mar del Plata

ARGENTINA. Antrenor: Cesar Menotti. De la stînga la dreapta; Carrascosa, Gallego, Ligie, Bertoni, Ardiles, Passarella, Olguin, Pernina, Gatti, Villa, Larrosa. Mai fac parte din lot: Piazza, Kempes, Fillol, Pagnanini, Galvan, Tarantini, Luque, Ortiz, Botaniz, Valencia, Housseman. Calificată din oficiu ca țară organizatoare. Ultima prezență: 1974.

FRANȚA. Antrenor: Michel Hidalgo. De la stînga la dreapta, sus: René Janvion, Rio, Bathenay, Bossis, Trésor; jos: Rocheteau, Lacombe, Platini, Guillou, Six. Mai fac parte din lot: Baronchelli, Berdoli, Barate Lopez, Michel, Sahnoun, Gemrich, Dalger, Battiston, Gresse, Amis. S-a calificat cîștigînd grupa a V-a europeană (în întrecere cu Bulgaria și Irlanda). Ultima prezență: 1966.

UNGARIA: Antrenor: Lajos Baróti. De la stînga la dreapta: Kocsis, Nyilasi, Török, Varadi, Zombori, Kereki, Torocsik, J. Toth, Pinter, Gujdar, Fazekas. Mai fac parte din lot: Martos, Halasz, L. Nagy, Meszaros, Balint, Varga, Vegh, Pasztor, A. Toth, Fekete, I. Kovacs. S-a calificat cîștigînd grupa a IX-a europeană (în întrecere cu U.R.S.S. și Grecia) și dublul meci cu Bolivia, a treia clasată în turneul final al zonei America de Sud. Ultima prezență: 1966.

ITALIA: Antrenor: Enzo Bearzot. De la stînga la dreapta, sus: Gentile, Graziani, Zoff, Bettiga, Mozzini, Benetti; jos: Causio, Facchetti, Antononi, Zaccarelli, Tardelli. Mai fac parte din lot: Bellugi, Manfredonia, Conti, Maldera, P. Sala, C. Sala, Scirea, Rossi, Pulici, Bordon. S-a calificat cîștigînd grupa a II-a europeană (în întrecere cu Anglia, Finlanda și Luxemburg). Ultima prezență: 1974.

GRUPA B Buenos Aires, Rosario, Cordoba

POLONIA: Antrenor: Jacek Gmoch. De la stînga la dreapta: Nawatka, Masztaler, Lato, Szarmach, Rudy, Kasperczak, Maculewicz, Wawrowski, Zmuda, Tomaszewski, Deyna. Mai fac parte din lot: Gorgon, Szymanowski, Boniek, Kupcewicz, Lubanski, Kusto, Mowlik, Sobczynski, Cmikiewicz, Boniek. S-a calificat cîștigînd grupa I europeană (cu Portugalia, Danemarca și Cipru). Ultima prezență: 1974.

TUNISIA. Antrenor: Amoun Chetali. De la stînga la dreapta, sus; Chetali (antrenor), Moktan, Amor, Khaled, Ali, Kaabi, Kemais, Tafouk (maseur). Attoaga: jos: Mohamed, Manai, Ben Aziza, Najib, Tarak. Mai fac parte din lot: Gasmi, Kamel, Agrebi, Gommidh, Labidi, Tomime, Akid, Liman, Hasni, Jendoubi. Cîștigătoare a turneului final al zonei Africii (în dispută cu R.A. Egipt și Nigeria). Debutantă în turneul final.

R.F. GERMANIA. Antrenor: Helmut Schon. De la stînga la dreapta, sus: Maier, Bonhof, Russmann, Kaltz, Beer, Volkert; jos: Vogts, Abramczyk, Holzenbein, Fischer, Dietz. Mai fac parte din lot: Burdinski, Zimmermann, H. Müller, Rummeningge, Flohe, Neumann, Worm, Schwarzenbeck, Burgsmüller, Franke, Konopka. Calificată din oficiu ca deținătoare a titlului. Ultima prezență: 1974.

MEXIC. Antrenor: Jose Antonio Roca. De la stînga la dreapta: Ayala, Najera, Sanchez, Solis, De la Torre, Cuellar, Isiodria, Castrejon, Tena, Jimenez, Guzman. Mai fac parte din lot: Reyes, Ruffo, Razo, Cisneros, Ramos, Vasquez, Martinez, Medizabal, Lopez, Lugo, Ortega. Calificată în urma cîștigării turneului final al zonei America de Nord, Centrală și Bazinul Caraibilor (în dispută cu Haiti, El Salvador, Canada, Guatemala și Surinam). Ultima prezență: 1974.

CELE 16 PARTICIPANTE

GRUPA C Buenos Aires, Mar del Plata

AUSTRIA. Antrenor: Helmut Senekowitsch. De la stînga la dreapta: Sara, Koncilia, Pezzer, Krieger, Kreuz, Krankl, Breitenberger, Hattenberger, Hickersberger, Jara, Stering. Mai fac parte din lot: Prohaska, Obermayer, Weber, Sachachner, Happich, Riedl, Fuchsbichler, Pirkner, Persidiş. Calificată în urma cîştigării grupei a III-a europene (cu R.D. Germană, Turcia şi Malta). Ultima prezenţă: 1958.

SUEDIA. Antrenori: Georg Ericsson şi L. Gripp. De la stînga la dreapta, sus: Gripp (antrenor secund), Larsson, Nordqvist, Borg, Johansson, Borjesson, A. Andersson, Fredriksson, Torstensson, Karlsson, R. Andersson, Lewerentz (director tehnic), Ericsson (antrenor principal); jos: Asp (maseur), Edstrom, Hellstrom, Hagberg, Wendt, Sjoberg, Augustsson, Linderöth. Mai fac parte din lot: Ahman, Erlandsson, Tapper, Nielsson, Ohlsson. Calificată în urma cîştigării grupei a VI-a europene (cu Norvegia şi Elvetia). Ultima prezenţă: 1974.

SPANIA. Antrenor: Ladislau Kubala. De la stînga la dreapta, sus: Miguel Angel, San Jose, Marcellino, Pirri, Camacho, Migueli; jos: Ruben Cano, Asensi, Cardenosa, Leal, Juanito. Mai fac parte din lot: Benito, Verdugo, Villar, Dani, Quini, Santillana, Maranon, Arconada, De la Cruz, Biosca, Uria. Calificată în urma cîştigării grupei a VIII-a europene (cu România şi Iugoslavia). Ultima prezenţă: 1966.

BRAZILIA. Antrenori: Claudio Coutinho şi Admiedo Chirol. De la stînga la dreapta, sus: Ze Maria, Leao, Cerezo, Amaral, L. Pereira, Neto, Chirol (antrenor secund); jos: Nocaute (maseur), Gil, Zico, Reinaldo, Rivelino, Paulo Cesar. Mai fac parte din lot: Abel, Edinho, Dirceu, Nunes, Batista, Carlos, Toninho, Oscar, Tarciso, Mendonca, Romeu. Calificată în urma cîştigării turneului final al zonei America de Sud (în dispută cu Peru şi Bolivia). Ultima prezenţă: 1974.

GRUPA D Cordoba, Mendoza

OLANDA. Antrenor: Ernst Happel. De la stînga la dreapta, sus: Hovenkamp, Neeskens, Suurbier, Dusbaba, Krol, Jongbloed; jos: Willi van de Kerkhof, Cruyff (între timp s-a retras din fotbal), Rene van de Kerkhof, Jansen, Rensenbrink. Mai fac parte din lot: Schrijvers, Metgod, van Kraay, Rijsberger, van Hanegem, Muehrens, Rep, Tchen, La Ling, van Leeuwen, Vermeulen, Tahamata. Calificată în urma cîştigării grupei a IV-a europene (cu Belgia, Irlanda de Nord şi Islanda). Ultima prezenţă: 1974.

PERU. Antrenor: Marcos Calderon. De la stînga la dreapta, sus: Navarro, A. Velasquez, Diaz, Chumpitaz, Menendez, Sartor (un antrenor), Quiroga; jos: R. Velasquez, Munante, Sotil, Cubillas, Oblitas. Mai fac parte din lot: Ramirez, R. Rojas, Leguia, Gorriti, Mosjuera, Soria, Reyna, Quesada, Cueto, P. Rojas. Calificată în urma clasării pe locul secund în turneul final al zonei America de Sud (în dispută cu Brazilia şi Bolivia). Ultima prezenţă: 1970.

IRAN. Antrenor: Heshmat Mohajerani. De la stînga la dreapta, sus: Kazem-rani, Nabavi, Djahani, Abdolahi, Adelkhani, Sadeghi; jos: Parvin, Ghassempour, Nazari, Eskandarian, Ravshan. Mai fac parte din lot: Mazlumi, Gorbkandi, Pandjani, Diuvarsadeh, Chojdai, Chachghaian, Nayebagha, Khalilian, Bechkar, Teymur, Lurai. Calificată în urma cîştigării turneului

SCOȚIA. Antrenor: Alistair McLeod. De la stînga la dreapta, sus: Dalglish, Johnstone, Rough, Donachie, McGrain; jos: Buchan, Macari, Gemmill, Hartford, Masson, Forsyth. Mai fac parte din lot: Wallace, Blyth, Kennedy, McQueen, Miller, Souness, Jordan, Riach, Burns, Robertson, Jardine. S-a calificat cîştigînd grupa a VII-a europeană (cu Cehoslovacia şi

1930 CAMPIONATUL MONDIAL DE FOTBAL 1978

Retrospectiva celor zece ediții de pînă acum

(IV)

1970: BRAZILIA
INTRĂ DEFINITIV
ÎN POSESIA
„ZEITEI DE AUR“

Sosirea echipei României la Guadalajara. Coboară scara avionului Lucescu, Radu Nunweiller, Tătaru, Tufan.

După o absență de 30 de ani, echipa reprezentativă a României participă din nou la un turneu final al Campionatului lumii, cel desfășurat în 1970, în Mexic. Jucătorii noștri s-au clasat primii în grupa preliminară din care mai făceau parte Portugalia, Elveția și Grecia, câștigând astfel dreptul de a lua parte la «grupa de foc» de la Guadalajara.

Rezultatele «tricolorilor», conduși de Angelo Niculescu, sînt — probabil — încă proaspete în memoria cititorilor noștri, totuși le reamintim: 0—1 cu Anglia, 2—1 cu Cehoslovacia (au marcat pentru noi Neagu și Dumitrache), 2—3 cu echipa care avea să devină campioană mondială, Brazilia (cele două goluri românești fiind realizate de Dumitrache și Dembrowschi). Clasamentul final al grupei de pe stadionul «Jalisco» a fost următorul: 1. Brazilia 6 p, 2. Anglia 4 p, 3. România 2 p (golaveraj 4—5), 4. Cehoslovacia, primele două clasate mergînd mai departe, în «sferturi». Să reamintim numele jucătorilor români care au evoluat în Mexic: Adamache, Răducanu, Sătmăreanu I, Dinu, Lucescu, Mocanu, Dumitru, R. Nunweiller, Lucescu, Neagu, Dumitrache, Dembrowschi, Tătaru II.

În grupa care a avut ca sediu capitala țării, Ciudad de Mexico, echipele Mexicului și Uniunii Sovietice au acumulat câte 5 p, eliminînd Belgia și Salvadorul, iar în cea disputată la Puebla și Toluca au obținut câștig de cauză Italia (4 p) și Uruguay-ul, sud-americanii întrecînd doar la golaveraj pe suedezi (ambele echipe câte 3 p); pe locul 4, Israel cu 2 puncte (meciuri egale cu Suedia și Italia!). În fine, la Leon, o calificare netă a R.F.G. (6 puncte), urmată de Peru 4 p. Eliminate: Bulgaria și Maroc cu câte 1 p.

În turul următor, două meciuri pasionante, ambele cu prelungiri: R.F.G.-Anglia 3—2 și Uruguay-U.R.S.S. 1—0. Mai ușor s-au calificat Italia (4—1 cu Mexic) și Brazilia (4—2 cu Peru).

O semifinală de mare spectacol, Italia-R.F.G. 4—3 (după prelungiri) și alta mai caldă, Brazilia-Uruguay 3—1, au desemnat pe cele două finaliste care s-au întîlnit la 17 iunie, la

Ciudad de Mexico, sub arbitrajul lui R. Gloeckner (R.D.G.). Iată formațiile prezentate:

BRAZILIA: Felix, Carlos Alberto, Brito, Piazza, Everaldo, Clodoaldo, Gerson, Jairzinho, Tostao, Pele, Rivelino.

ITALIA: Albertosi — Burgnich, Facchetti, Cera, Rosato, Bertini (Juliano), Mazzola, De Sisti, Domenghini, Boninsegna (Rivera), Riva.

Victoria a revenit net brazilienilor, cu 4—1 (1—1), prin golurile marcate de Pele, Gerson, Jairzinho și Carlos Alberto, respectiv Boninsegna.

Realizînd cea de-a treia victorie finală în campionatul lumii, Brazilia a intrat definitiv în posesia trofeului «Zeita de aur». Pentru locul 3, R.F.G. a întrecut Uruguay cu 1—0, avînd — în plus — satisfacția de a da și pe golgeterul ediției, Gerd Müller, cu 10 goluri.

Răducanu, cu sombrero mexican și chitară de «mariaches»

1974:
DIN NOU R.F.G.

Franz Beckenbauer, căpitanul echipei R.F.G., cu trofeul acordat campionilor mondiali

Pentru această ediție, echipa țării noastre n-a mai reușit să repete performanța calificării, fiind eliminată în grupa din care au mai făcut parte R.D. Germană, Finlanda și Albania. Grupa a fost câștigată de R.D.G. care avea să realizeze foarte bune comportări în «Weltmeisterschaft», între altele câștigarea primei grupe. În meciul de la Hamburg, elevii lui Georg Buschner au reușit chiar să învingă cu 1—0 formația R.F.G. (Aceasta a fost singura înfringere a echipei lui Helmuth Schön în turneul final pe care avea să-l câștige). Din grupa I s-au calificat deci R.D.G. și R.F.G., fiind eliminate Chile și Australia. O luptă pasionantă s-a dat în grupa a II-a pe care trei echipe au încheiat-o la egalitate de puncte (4): Iugoslavia, Brazilia și Scoția, primele două mergînd mai departe grație golaverajului. «Calul de bătaie» al grupei a fost echipa Zairului cu zero puncte și golaveraj 0—14! Din grupa a III-a s-au calificat ușor Olanda și Suedia, ieșînd din cursă Bulgaria și Uruguay, iar grupa a IV-a a revenit revelației acestei ediții, Polonia, care a re-purtat trei victorii, urmată de Argentina, grație golaverajului mai bun cu un gol decît cel al italienilor (ambele cu 3 p). Ultimul loc, Haiti.

Turul al doilea s-a jucat sistem turneu, în două grupe a câte 4 echipe. În prima grupă, Olanda a mers excepțional: 4—0 cu Argentina, 2—0 cu R.D.G., 2—0 cu Brazilia, calificîndu-se pentru finală. Cealaltă grupă a revenit R.F. Germania: 2—0 cu Iugoslavia, 4—2 cu Suedia, 1—0 cu Polonia.

În ziua de 7 iulie, pe stadionul Olimpic din München, în fața a 80 000 de spectatori și sub arbitrajul englezului Taylor s-a disputat meciul pentru titlul mondial care a opus echipele:

R.F.G.: Maier — Vogts, Schwarzenbeck, Beckenbauer, Breitner — Hoeness, Overath, Bonhoff — Grabowski, Müller, Holzenbein.

OLANDA: Jongbloed — Suurbier, Haan, Risjbergen, Krol — Jansen, van Hanegem, Neeskens — Rep, Cruyff, Rensenbrink (Van de Kerkhof).

Partida a avut un debut senzațional. Avînd lovitura de începere, olandezii au pasat între ei un minut, apoi Cruyff s-a lansat în careu unde a fost faultat. Lovitura de la 11 m a fost transformată de Neeskens: 1—0 pentru Olanda, fără ca vreun jucător vestgerman să fi atins balonul! În min. 25, Breitner a egalat, tot din penalty, iar în min. 43 Gerd Müller a marcat golul victoriei. După pauză nu se mai inscrie nimic și R.F.G. câștigă meciul cu 2—1 (2—1) obținînd din nou titlul mondial, după 20 de ani (câștigase și în Elveția, în 1954).

Pentru medaliile de bronz, Polonia a învins Brazilia cu 1—0, prin golul marcat de Lato, care devine și golgeterul ediției, cu 7 goluri.

* * *

Și acum, cea de-a XI-a ediție, în Argentina, unde se anunță un pasionant duel Europa-America de Sud. Cine va fi câștigătorul? Rezultatele contradictorii din această primăvară fac ca orice pronostic să fie hazardat. Așa că... să așteptăm seara zilei de 26 iunie.

Radu URZICEANU

Un sezon de (cam multe...) căutări și incertitudini

Sezonul de primăvară al echipei naționale de fotbal este, într-adevăr, bogat. După meciurile cu Turcia și Argentina, ambele în deplasare, în luna mai au urmat două partide la București (2-0 cu Bulgaria și 0-1 cu U.R.S.S.) iar la sfârșitul lunii se va disputa meciul de la Sofia cu Bulgaria care va consfinți (indiferent de rezultat) calificarea fotbaliștilor noștri pentru finala Campionatului balcanic.

Cinci partide interțări într-un sezon, iată un bilanț de activitate remarcabil sub aspectul cifric, al intensității solicitărilor și frecvenței contactelor internaționale, dar, din păcate, mai puțin satisfăcător din punctul de vedere care ne interesează în primul rând, acela al reconstrucției echipei naționale, în scopul alinierii unei reprezentative cât mai puternice la startul din toamnă al preliminariilor campionatului european. Pentru că cele două partide de pe stadionul «23 August» n-au adus prea multe clarificări, nici sub aspectul selecției, nici al conturării ferme a unei idei de joc.

Ne-a bucurat victoria asupra Bulgariei, dar jocul propriu-zis al echipei noastre mai puțin; mai ales că replica formației oaspe s-a situat la un nivel mai scăzut decât cea pe care, în alte împrejurări ne-o ofereau reprezentativele bulgare. În meciul amical cu fotbaliștii sovietici, tricolorii au înregistrat un oarecare plus valoric, dar, pentru a juca de la egal la egal cu un «team» care cuprindea jucători de talia lui Blohin, Konkov,

Bubnov, Mahovikov, Kolotov, Besonov, li se cerea mai mult, li se cerea un pas mai ferm înainte. Pe care nu l-au putut face, pe de o parte pentru că echipa noastră continuă să fie prea amalgamată și lipsită de acele valori înalte, certe, în jurul cărora să se construiască un «unsprezece» eficace, iar pe de altă parte pentru că nu se conturează ideea sa proprie de joc, componenții formațiilor noastre reprezentative aliniate în recente întâlniri de la București continuând să fie tributari jocului individualist, improvizat.

Iată de ce considerăm că — deși bogat, cum spuneam mai sus — sezonul de primăvară al reprezentativei de fotbal nu poate fi apreciat ca satisfăcător sub raportul perspectivelor pentru toamna preliminariilor europene.

Dificultățile de selecție continuă dar ele pornesc nu numai dintr-o discutabilă orientare în alegerea componenților lotului sau echipei, ci și dintr-o reală penurie de candidați cu adevărat valoroși, din nivelul tehnic (scăzut) al campionatului.

În esență, deci, e vorba de slăbiciuni de fond ale fotbalului nostru, a căror remediere presupune o muncă de fond, temeinică, de durată. Altfel, chiar dacă ar ajunge mai bună la un moment dat, echipa reprezentativă nu va avea suportul necesar unor performanțe îndelungate...

R.U.

Cel mai activ atacant al nostru, Crișan, nu poate străpunge barajul masivilor apărători sovietici.

UN GOL ÎN 3 SECVENȚE

Minutul 74 al meciului cu Bulgaria. Balaci câștigă un balon la mijlocul terenului (foto 1), înaintează spre poartă, șutează, portarul Stoikov respinge dar nu poate reține (foto 2) și atacantul nostru, printr-un frumos efort, urmărește și înscrie (foto 3) pecetluind scorul de 2-0 în favoarea echipei României.

(Foto Dragoș NEAGU)

Dudu Georgescu și Sătmăreanu II au sărit la balon, dar portarul Degtearev va lămurii situația (România-U.R.S.S. 0-1)

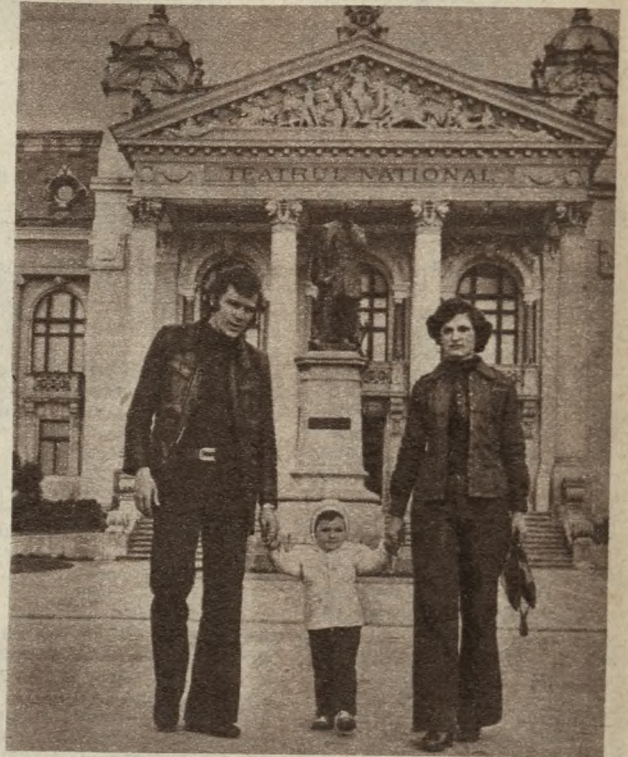
ROMILĂ II, primul din cei trei ROMILĂ

Cineva spunea, făcând o analogie îndrăzneată, că echipa de fotbal Politehnica Iași seamănă cu un sandwich făcut din două felii de pâine de secară, având între ele o bucată aleasă de șuncă de Praga. Cu alte cuvinte, între două linii mediocre (cea de fundași și înaintarea), răsare compartimentul mijlocașilor, cu valoare înaltă, garantată de prestația unui Romilă, a unui Simionăș...

Despre Mihai Romilă ne-am propus să vorbim în rindurile de față. Despre bărbatul acesta falnic, de 27 de ani, cu privire limpede și vorbă domoală, cavalerul balonului rotund care a trecut, de unul singur, Milcovul, dinspre nord, pentru a ajunge la «națională». Între primii 11 fotbaliști ai țării, socotit valoric, «dar între primii trei, într-un clasament al seriozității în pregătire» (Leonid Antohi, antrenorul său), «Romilă doi», cum i se mai spune, și o să vedem de ce, a parcurs un drum sinuos, presărat pe alocuri cu gropi, pînă să răzbească la liman.

Mai întii a fost refuzul conducerii tehnice a Politehnicii Iași '67 de a-l coopta pe căpitanul propriei echipe de juniori, Mihai Romilă, la formația de tineret-rezerve abia înființată. A plecat în «C» la Nicolina, dublindu-și calitatea de fotbalist cu aceea de elev al școlii profesionale. O echipă cu un profil moral remarcabil l-a primit cu brațele deschise și el are cuvinte de recunoștință pentru coechipierii de atunci, Lovan, Gross, Constantinescu, Albu, care i-au obojgit orgoliul rănit, sub aripa lor bună de fotbaliști maturi, care au văzut multe. A venit apoi vremea stagiului militar, el apă-

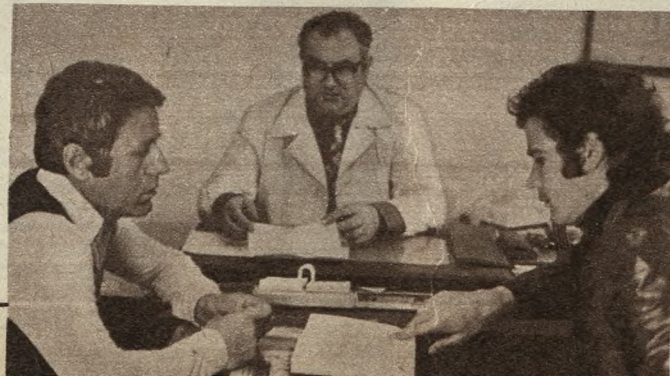
La plimbare, «în umbra» lui Vasile Alecsandri și a celebrului Teatru Național ieșean. Între Mihai și Angela, o mogildeață simpatică: Roxana, care arată două degete cînd este întrebată ce vîrstă are

Dumitru, Mihai și Vasile Romilă, o curea de transmisie în fotbalul ieșean?

În calitate de căpitan de echipă, participant la o ședință de pregătire, lângă vicepreședintele clubului Constantin Herman și antrenorul Leonid Antohi, înaintea unui nou meci, alături de plin de responsabilități pentru o echipă situată în zona fierbinte a clasamentului

Foto: Ion MIHĂICĂ

rînd culorile Gloriei Birlad, nimerind apoi la A.S.A. Tg. Mureș, cînd «Gloria» s-a desființat, dintr-un motiv sau altul. A.S.A. tocmai se înfiripa (se întîmpla în 1970), cu actuala generație de jucători și un Caniario, Ispir, Varodi, Hajnal, chiar și puștanul blond pe nume Bôlôni au luat o «distanță» abia disimulată față de «intrusul» cam deșirat, originar de prin părțile Hușului. Din nou în Iași, deci, în antecamera Politehnicii, așteptînd verdictul antrenorilor, căci fratele său mai mare, Dumitru (Romilă I, vajnic mijlocăș și fundaș dreapta) îi recomandase fără nici o pretenție. Victorie, de două ori victorie! Mihai avea să fie promovat, urmînd să evolueze alături de idolul copilăriei sale, Biță Ștefănescu. Tenace, conștiincios, corect, așa cum și-a educat fiii tatăl său, muncitorul strungar Iacob Romilă, el avea să se impună ca un mijlocăș de mare travaliu, clarvăzător, șuteur năpraznic, o personalitate fotbalistică ieșeană în stare să frîngă pînă și concurența lui Dumitru la echipa națională. Cu aceeași seriozitate, cu aceeași modestie, cu același spirit de sacrificiu, frezorul Mihai Romilă a absolvit concomitent liceul, pregătindu-se azi să susțină examenul de stat la Facultatea de educație fizică.

Se consideră Romilă II pe deplin realizat? Nu. Căci mai are o mîhnire, legată de neîmplinirea lui Romilă III, prislea. «Vasile, ne spune el, este cel mai talentat din terțet. Dar a fost respins, ca și mine odinioară, socotit necorespunzător pentru Politehnica. Are 23 de ani și joacă la Constructorul Iași, în «C». Întocmai cum Dumitru m-a propus pe mine la un moment dat pentru «reexaminare», tot așa am să-l mai propun și eu pe Vasile, fără să-l impun. După aceea știu ce se va întîmpla. Toți trei vom asigura într-o bună zi, antrenoratul la centrul de copii și juniori, pentru a da noi dimensiuni, mai frumoase, fotbalului ieșean.»

Ion CUPEN

Contactele rugbystice ROMÂNNO- ENGLEZE în ascendență

La toamnă
XV-le României
susține 8 jocuri
în Marea Britanie

Tinărul grivitean **Ion Stroe** a evoluat cu destul aplomb în Selecționata Bucureștiului, demonstrând reale perspective. Iată-l conducind un atac. În stînga, englezii **Fidler** și **Pryor**; în dreapta, **M. Ionescu**, **Cioarec**, **Pintea** și **Corneliu** (Anglia B-București 22-3)

La Constanța echipa secundă a României a avut o bună evoluție în compania rugbyștilor englezi, din rîndul cărora s-a evidențiat din nou **Cusworth** (în centrul fotografiei), un mijlocăș subtil și eficient (Anglia B-România B 13-12)

O frumoasă acțiune a «secunzilor» noștri inițiată de **Bucan**, în plasa căruia se află **Musat** (stînga) și «demiul» **Vasile Ion**

Rugbyul — ca și fotbalul, dealtfel, — s-a născut în Anglia. De unde, desigur, firescul interes cu care este urmărit pe orice teren o echipă națională pe al cărei tricou se află binecunoscuta emblemă a trandafirului. Și chiar dacă supremația mondială nu-i mai aparține, întotdeauna contactul cu o selecționată engleză a rămas, pentru oricine, un punct de referință al stadiului de maturitate, al gradului valoric la care a ajuns sportul cu balonul oval într-o țară sau alta, la un moment dat.

Luna mai a însemnat, în acest context, o etapă importantă a rugbyului nostru. O reprezentativă B a Angliei a susținut două partide la București și Constanța întîlnind cîteva dintre cei mai buni sportivi români, mai ales dintre aceia chemați mline să-i înlocuiască pe «veteranii», căliți în focul atitor confruntări grele, din cadrul campionatului european, dintre care disputele cu rugbyștii francezi au devenit proverbiale. Amintind aceasta am pus de fapt «punctul pe i», cum se spune. Deoarece mai presus de rezultatele celor două partide (nefavorabile nouă) a interesat maniera în care joacă «schimbul de mline». (Se știe, că în meciul-test, cel de la Constanța, nu a figurat nici un internațional A, o excepție constituind-o doar Mușat, care a revenit după o lungă absență datorată unei grave accidentări). Dacă XV-le aliniat la București a deziluzionat (3-22), cu atât mai mult cu cit cuprîndea mai mulți jucători cu mare experiență internațională, «echipa secunzilor», aceea care a evoluat la Constanța, a făcut o figură mai mult decît onorabilă pierzînd la limită (12-13), nu însă înainte de a demonstra că resursele rugbyului nostru sînt cu adevărat inepuizabile. Ea a jucat în «stilul echipei A», adică fără menajamente, într-un ritm capabil să sufoce și să înfrîngă un adversar superior pe planul cunoștințelor tehnico-tactice. Citeva elemente, cum ar fi pilierii Bucan și Ioniță, Mușat, din linia a doua, chiar și cvasi-necunoscutul mijlocăș la grămadă Vasile Ion, s-au arătat a fi foarte aproape de cei din prima noastră garnitură. Dealtfel, Valeriu Irimescu, antrenorul federal care, în ciuda tinereții sale, și-a cîștigat un bun renume prin capacitatea sa profesională, ne spunea după partida de la Constanța — unde mîna sa a fost evidentă — că este mulțumit de jocul rugbyștilor noștri care — dacă nu făceau cîteva greșeli elementare, datorate desigur lipsei lor de experiență internațională — puteau cîștiga un meci al cărui rezultat a stat pe «muche de cuțic». Mulți dintre cei testați la Constanța vor fi chemați curînd să completeze rîndurile «tricolorilor», ei aflîndu-se printre cei aproximativ 40 de prezumptivi internaționali, care vor mai fi urmăriți și în partidele de campionat. Dintre ei se vor alege cei 28 de «privilegiați» care la toamnă vor fi chemați să reprezinte rugbyul românesc într-un lung și deosebit de prestigios turneu în Anglia și Țara Galilor. «Rugbyștii din Carpați» vor juca în cîteva dintre celebrele fiefuri ale mingii ovale britanice, cum ar fi: Swansea, Newport, Aberavon, Londra, Gloucester etc. De comportarea lor acolo, în țara de origine a rugbyului, va depinde, desigur, și creșterea relațiilor rugbystice româno-britanice, al căror barometru pare a indica ascendența...

Dimitrie CALLIMACHI
Foto: Dragoș NEAGU

Marin Ionescu într-unul din rarele noastre atacuri pe lîngă grămadă, prilejuit de partida disputată pe stadionul «23 August» între rugbyștii bucureșteni și cei englezi

LOTUL REPREZENTATIV intră într-o „LUNGĂ VARĂ FIERBINTE“

Fază din partida de campionat dintre principalele furnizoare ale lotului reprezentativ, echipele bucureștene Steaua și Dinamo (în alb)

Pentru voleiul nostru această primăvară a însemnat adevăratul start în noul ciclu olimpic. Un start în care reprezentativa masculină — înprospătată cu multe elemente tinere și încredințată unui nou colectiv de tehnicieni: **Aurel Drăgan și Wiliam Schreiber**, ajutați de **Octavian Crețu și Stelian Tudor** — se află mai profund angajată în cursa pentru obținerea calificării pentru turneul final al J.O. de la Moscova. Cea feminină a abandonat prima încercare de calificare, nemaiparticipând la competiția acestui an, campionatul mondial, ca urmare a pregătirii sub nivelul exigențelor efectuate la cluburi și etalată în campionatul intern, precum și a unor indisponibilități marcate survenite în ultimul timp.

Prin urmare, întreaga atenție se îndreaptă în acest an asupra lotului masculin care, după terminarea campionatului și după perioada de refacere a selecționabililor, s-a întrunit la Brașov pentru prima etapă a pregătirii, încheiată cu turneul de verificare din Ungaria dotat cu «Cupa Tungsram».

DOAR DOUĂ ABSENTE FAȚĂ DE C.E. '77...

Lotul cu care antrenorii Drăgan și Schreiber au început «campania '78» nu se deosebește prea mult de cel cu care au lucrat anul trecut George Eremia și Constantin Bengeanu. Din «12»-le prezentat de aceștia la C.E. de la Helsinki, unde echipa României a urcat pe podiumul laureaților, lipsesc doar

Gabriel Udișteanu (care s-a retras din activitatea internațională) și Teofil Chiș, coordonator principal de joc anul trecut, înlocuitorul lui Oros la Helsinki. Ceilalți zece participanți la europene: **Tufovan, Dumănoiu, Girleanu, Terbea, Ionescu, Măscășan, Chifu, Macavei, Arbuzov și Pop** au fost menținuți de noii selecționeri.

...ȘI CINCI DEBUTURI

Alături de cei amintiți, în lotul lărgit au fost chemați încă 14 jucători. Cei mai mulți sînt sportivi care au figurat și altădată pe «lista de plecare» în pregătire. Este vorba de **Bădiță, Băgăian, Sterea, Ignișca, Corcheș, A. Ion, Manole, Gavrilă**. Debutază în lotul de se-

niori: **Căta-Chițiga, Mițu, Mina, Roșioru și Covaciu**. Bineînțeles, se așteaptă și reintrarea dirijorului numărul unu al voleiului nostru actual, **Corneliu Oros**, care, după hepatita contractată anul trecut, este aproape refăcut și a reluat pregătirea deocamdată la club. Sînt însă multe semne de întrebare în legătură cu posibilitatea acestui valoros sportiv de a atinge un plafon corespunzător de pregătire și de a se încadra în echipă pînă la campionatul mondial din septembrie. O perioadă prea scurtă pentru o reîntoarcere după aproape un an de inactivitate. În orice caz, către Oros se îndreaptă în principal speranțele iubitorilor voleiului. Va reuși el, oare, în patru luni, să urce din nou la pupitrul sextetului?

Primele antrenamente comune, pe terenurile clubului Tractorul din Brașov. În imagine (de la stînga la dreapta) Ionescu, Mina, Manole, Gavrilă, Ion, Mițu și Covaciu

Cornel Chifu (Steaua) finalizează o acțiune rapidă realizată împreună cu Aurelian Ion, în meciul cu Dinamo

VOLEIBALIȘTII AU ÎNCEPUT CAMPANIA PENTRU C.M. '78

Va grăbi el urcarea spre postul de cel mai important din echipă? Va fi același Oros de pînă la îmbolnăvire? Sînt întrebări care înconjoară frecvent tabăra reprezentativei noastre masculine, fiindcă se știe că în Italia, la campionatul mondial, va fi fără îndoială mai greu decît a fost la Helsinki anul trecut la «europene». Și că pentru realizarea unei poziții fruntașe, a locului între finalistele Olimpiadei '80 (doar echipele Poloniei și U.R.S.S. sînt calificate) este nevoie de un «12» care să cuprindă toate valorile certe, pregătire la nivelul cel mai înalt. Un verdict în ceea ce privește recuperarea ridicătorului dinamovist îl vor da testele medicale de la începutul lunii iulie. Ne-ar bucura, firește, ca Oros să devină apt de

efortul ridicat pe care-l pretinde C.M. și să fie în plenitudinea forțelor în septembrie.

STEAUA LA BAZA LOTULUI

La prima etapă a pregătirilor, de la care vă prezentăm și cîteva imagini, au fost prezenți doar 14 jucători, între care cei 8 reprezentanți ai noii campioane, Steaua. Echipa lui A. Drăgan alcătuiește, dealtfel, osatura naționalei pentru C.M. dar se contează mult, în formația de bază, și pe dinamoviștii Tutovan, Dumănoiu, Gîrleanu și, bineînțeles, Oros (dacă va putea fi reintegrat). N-au efectuat integral sau deloc pregătirea, la Brașov, din diverse motive — probleme

Un meci de mini-fotbal pentru destindere, pe terenul de handbal. Ridicătorul Petre Ionescu încearcă poarta, iar Pop și Covaciu caută să se opună golului...

Foto: Ion MIHĂICĂ

Antrenament fără minge pentru creșterea forței brațelor.

școlare, de efectuare a stagiului militar sau familiale — voleibaliștii Dumănoiu, Stere, Arbușov, Măscășan, Ignișca, Corcheș, Roșioru, Băgăian și Mițu, iar Oros a rămas în București. Antrenorul principal al echipei naționale, Aurel Drăgan, și-a exprimat regretul că nu i-a avut la dispoziție pe toți cei 24 de sportivi pentru a putea face o primă selecție, dar s-a declarat mulțumit de felul în care cei prezenți au răspuns solicitărilor, de forma în care s-au aflat înaintea turneului din Ungaria. El a remarcat faptul că există o atmosferă de lucru antrenantă, propice îndeplinirii obiectivelor de pregătire.

Desigur, este prematur să discutăm despre potențialul și șansele echipei naționale masculine acum, la startul pregătirii pentru mondiale. Argumentele necesare unui asemenea examen ni le vor oferi voleibaliștii noștri în această «vară fierbinte» în care, pregătind participarea la campionatul mondial din Italia, echipa României se va definitiva pe parcurs reducîndu-și lotul la jumătate și cristalizîndu-și nucleul de bază în alte etape pregătitoare și competiții internaționale

Aurelian BREBEANU

În dinamovistul Tutovan se pun mari speranțe pentru campionatul mondial din Italia. Iată-l într-o acțiune de atac, dublat de celălalt «principal» Dumănoiu

Cinci componenți ai sextetului de bază stelist — Ion, Terbea, Chifu, Manole și Pop — surprinși la un time-out în derbyul cu Dinamo. Antrenorul Aurel Drăgan dă indicații căpitanului de echipă Nicolae Pop

Cei patru luptători români care au cucerit la Oslo titlurile de campioni ai continentului, de la stînga: Ion Draica (82 kg), Constantin Alexandru (48 kg), Roman Codreanu (+100 kg) și Ștefan Rusu (68 kg)

OSLO, un angajament pentru CIUDAD DE MEXICO

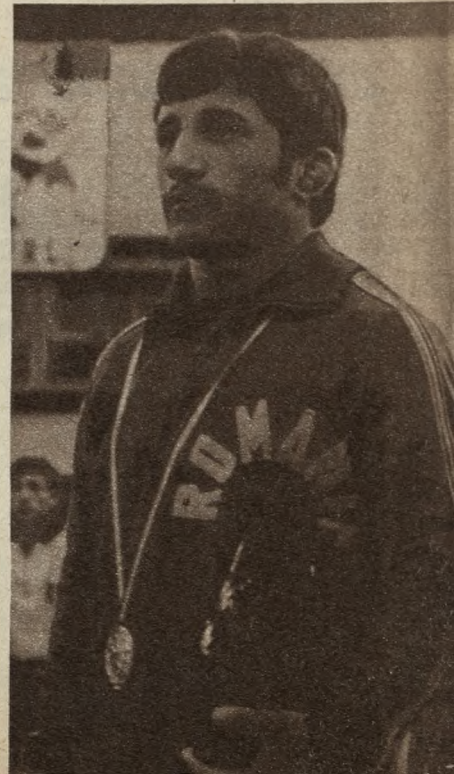
R. Codreanu (stînga) încearcă să prindă centura adversarului său din finala campionatului, ungurul J. Nagy, pe care l-a învins prin descalificare.

Constantin Alexandru efectuează cu conștiinciozitate exercițiile în perechi pe care i le-a recomandat maestrul Corneanu.

Piteșteanul Mihai Boșilă s-a comportat foarte bine la C.E. de la Oslo, dar deși n-a pierdut nici un meci, el a trebuit să se mulțumească doar cu medalia de argint.

Fotografii de Dragoș NEAGU și Vasile BAGEAC

s-au dovedit cei mai buni din Europa

Campionatele europene de lupte greco-romane, disputate la sfârșitul lunii trecute în capitala Norvegiei, s-au încheiat cu un răsunător succes pentru reprezentanții țării noastre. În ciuda unor trageri la sorți nefavorabile sportivilor români, care au întunecat frunțile tehnicienilor noștri, în prima zi a întrecerilor, seara, echipa României se întorcea la hotelul Viking cu un bilanț aproape incredibil: **18 meciuri susținute, 18 victorii realizate!** Și în rîndul învinșilor luptătorilor din România nu se aflau sportivi de... mîna a doua. Printre cei care au coborît învinși de pe saltelele de concurs în fața reprezentanților noștri se numărau sportivii sovietici A. Bozin (întrecut de C. Alexandru), B. Kramarenko (depășit de I. Păun), I. Kanighin (înving de P. Dicu), polonezii S. Krzesinski și Z. Andreski (învinși de Gh. Ciobotaru și, respectiv, R. Codreanu), francezul R. Bouchoule (descalificat în meciul cu I. Draica) etc.

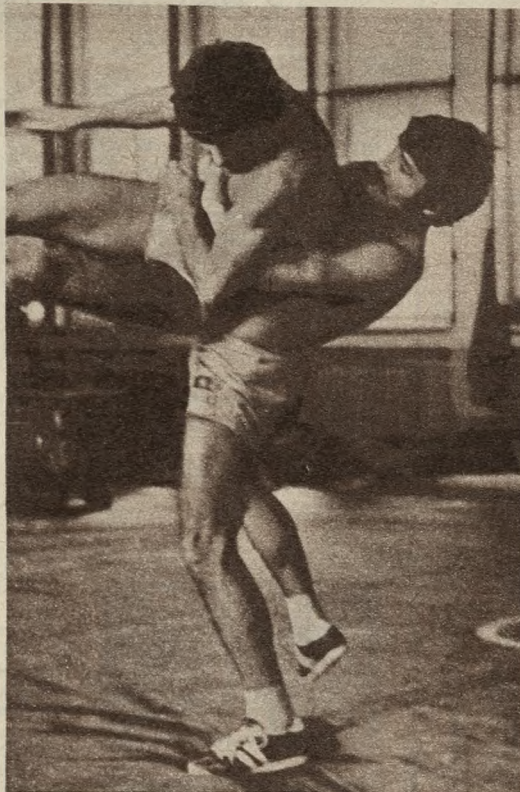
Aceste prime succese au însemnat frunțile antrenorilor și au readus încrederea și buna dispoziție în sînul delegației noastre. Toți băieții și-au dat seama că sînt bine pregătiți și dispun de o capacitate de efort superioară adversarilor lor. Și seria victoriilor sportivilor români a continuat și în ziua a doua a întrecerilor continentale. Și în cea de-a treia. Au coborît învinși sportivi cu renume, deținători ai titlurilor de campioni olimpici, mondiali sau europeni. Unii dintre ei au fost chiar eliminați din concurs. Reprezentanții României erau urmăriți cu tot mai mult interes și priviți cu un respect în continuă creștere.

Ziua finalelor în care au avut loc și festivitățile de premiere a medaliilor la toate cele zece categorii de greutate, a constituit o adevărată sărbătoare a sportului românesc. Tricolorul scump al patriei noastre a fost ridicat de opt ori la Ekeberghalle, iar frumosul Imn de Stat al României Socialiste a fost ascultat de cinci ori de mii de spectatori. Români au cucerit patru titluri de campioni ai Europei (**Constantin Alexandru, Ștefan Rusu, Ion Draica și Roman Codreanu**), iar antrenorul emerit **Ion Corneanu** a urcat și el pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere, primind distincția pentru cea mai bună echipă a continentului. **Mihai Boțilă și Ion Păun** au «rătat» de puțin primul loc, primind medaliile de argint, iar **Nicu Gingă și Petre Dicu**, le-au cîștigat pe cele de bronz.

Seara, la masa comună oferită de organizatori la sediul Primăriei, au fost premiați primii șase clasaiți la fiecare categorie. **Reprezentanții României n-au lipsit la nici una dintre cele zece festivități de premiere.** Acest fapt a atras atenția primarului orașului Oslo, domnul **Albert Nordengen**, care s-a deplasat la masa delegației noastre, felicitînd călduros pe toți sportivii și antrenorii pentru categoricul succes raportat, apreciînd totodată că buna pregătire a reprezentanților României a contribuit substanțial la succesul campionatelor europene organizate în capitala Norvegiei.

Dar, deși ecurile competiției continentale nu s-au stins, campionatele europene de la Oslo au rămas în urmă.

Pe reprezentanții noștri la lupte greco-romane îi așteaptă noi confruntări internaționale. Primele întreceri de acest gen sînt campionatele mondiale care se vor disputa între 20 și 27 august, la Ciudad de Mexico. Mai sînt trei luni pînă la ora startului în competiția

Ștefan Rusu perfecționează la antrenament unul dintre procedeele spectaculoase (supleul) care i-a adus multe puncte și victorii.

supremă. Și succesul răsunător obținut la C.E. de la Oslo nu i-a «amețit» pe reprezentanții noștri și, cu atât mai mult, pe tehnicienii români.

Chiar în ziua următoare după această mare victorie, reputatul nostru antrenor **Ion Corneanu** și-a adunat elevii și colaboratorii (antrebrii: **I. Cernea, N. Pavel, S. Popescu și dr. N. Ploșteanu**), i-a îmbrățișat pe rînd și apoi le-a spus: «**Am realizat o performanță care ne umple inimile de bucurie, atît nouă cît și celor de acasă. Viața m-a învățat însă că este mai greu să te menții în vîrfurile piramidei, decît să ajungi acolo. Noi am ajuns, deci, abia acum începe greul!**»

În prima zi după întoarcerea în țară, la sediul F.R. Lupte s-a reunit colectivul de tehnicieni pentru a stabili, în cele mai mici amănunte, planul de pregătire pentru campionatele mondiale din luna august. Fiecare sportiv a primit sarcini precise pentru antrenamentele din perioada următoare. Și ei știu foarte bine că trebuie să le îndeplinească. La viitoarea reunire a lotului, vor urma noi teste de verificare a gradului de pregătire și cine nu muncește așa cum se cuvine nu se poate menține în lotul național. Există foarte mulți tineri dotați, care așteaptă momentul afirmării. **Nu este ușor să faci parte din echipa clasată pe primul loc în Europa...** Elevii mestrului Corneanu au învățat acest lucru.

Mihai TRANCĂ

Ce gîndește antrenorul emerit ION CORNEANU

După campionatele europene de lupte greco-romane, am considerat bine venit un interviu cu principalul făuritor al acestei mari victorii, antrenorul emerit **Ion Corneanu**.

— **Cărui fapt considerați că se datorește răsunătoarea victorie obținută de elevii dv. la C.E. de la Oslo?**

— Cred că este necesar să mă refer în primul rînd la condițiile foarte bune de pregătire de care ne-am bucurat în ultimii ani. Aceasta este explicația bazei largi de masă și de selecție, a existenței unor secții de lupte puternice capabile să crească sportivi talentați, cărora le sînt accesibile performanțele pe plan internațional. În al doilea rînd, trebuie să amintesc de tradiția pe care o are această disciplină sportivă în țara noastră, ca și de calitățile native de care dispune tineretul român.

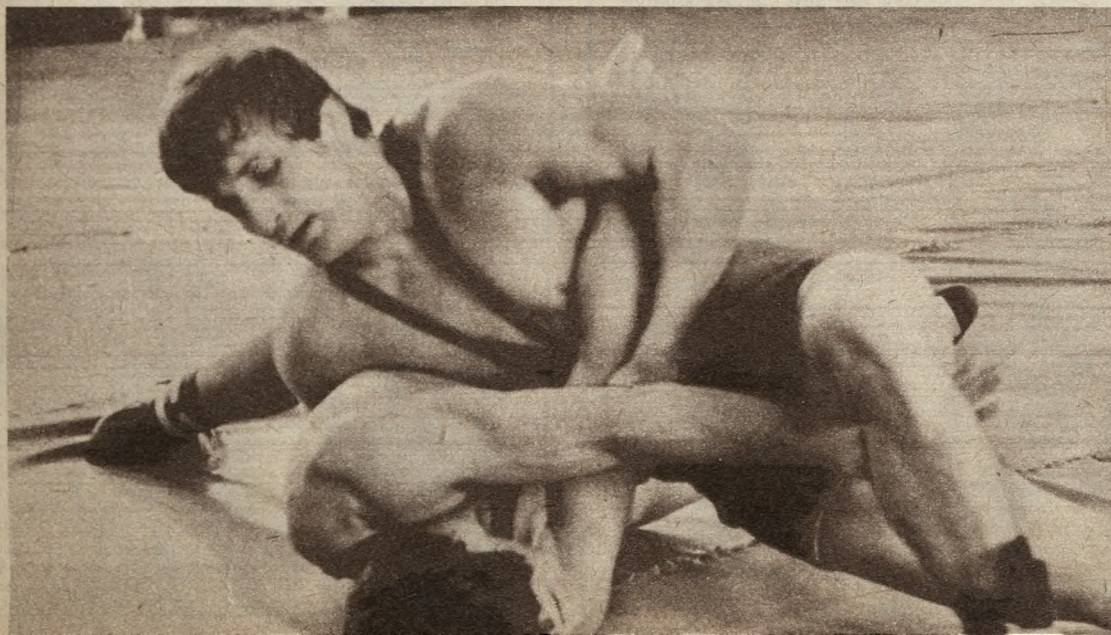
— **Cum a fost pregătit acest succes?**

— Noi am muncit la fel ca în alte perioade de pregătire dinaintea marilor competiții internaționale. Adică, temeinic, cu toată seriozitatea. Faptul că acum am realizat cea mai mare performanță cred că se datorește maturității la care au ajuns luptătorii componenți ai echipei, chiar dacă unii dintre ei sînt foarte tineri. Cred că ne-a ajutat și modul în care am înțeles să adaptăm pregătirile luptătorilor noștri la noile cerințe ale regulamentului F.I.L.A. Adică, am pornit cu cîțiva pași mai înaintea altora la o muncă susținută care să le asigure sportivilor posibilitatea de a menține un ritm foarte dinamic pe întreaga durată a meciurilor.

— **Ce vă propuneți pentru viitor?**

— Campionatele europene de la Oslo n-au fost decît o etapă în planul nostru de pregătire care vizează o comportare foarte bună la viitoarea ediție a Jocurilor Olimpice de la Moscova. Dar pînă atunci, peste aproape trei luni, reprezentanții noștri vor trebui să-și măsoare din nou forțele cu cei mai valoroși luptători din lume. Pentru C.M. din luna august, de la Ciudad de Mexico, sîntem datori să ne pregătim în așa fel încît să ne păstrăm poziția cîștigată. Știm că nu va fi ușor, dar vom face tot ce ne stă în puteri.

Ion Păun și-a fixat unul dintre adversari în «pod» și peste cîteva secunde va obține o nouă victorie prin tuș.

Monoxilele - „ștacheta“ sculptorului OCTAVIAN OLARIU

Monoxilele reprezintă, dacă vrei, o nouă fascinație a lemnului, a celui de nuc, descoperită de sculptorul Octavian Olariu (născut la 8 aprilie 1931, în Bretea Mureșeană, din Pădureniimea Hunedoarei). O bucată de lemn, ca o traversă de cale ferată, o vezi cum se desface în tentacule, în petale — răsfrindu-se sau rotindu-se — și, apoi, cum acest simbol, redevine aceeași bucată inertă de lemn.

— Ca să vă încumetați să realizați așa ceva, vă trebuie, presupun, mult, foarte mult curaj, pentru că greșeala nu mai poate fi reparată! — i-am comunicat prima impresie interlocutorului nostru, la care munca fizică și cea intelectuală s-au îmbrățișat admirabil.

Zîmbind, sculptorul și, în același timp, profesorul la Școala generală nr. 3, cu profil de înot, a răspuns:

— Acest «curaj», de care am nevoie tot timpul, mi-l «procur» din achizițiile de pe vremea când făceam sport (în 1952, am fost campionul armatei la săritura în înălțime). Până la mine, nimeni nu s-a gândit să dea monoxilelor un sens în sine, pentru că necesită o muncă gigantică. La o piesă am lucrat 700 de ore! De aceea, sculptura modernă nu și-a înfipt... toporul în această manieră.

— Numai curajul vi-l «procură» din acumulările tineretii?

— Ca să fiu complet în răspuns, trebuie să spun că mai este vorba și de spiritul incins de competiție pe care-l cultivă sportul. Sportul, atletismul în speță, te ajută nu să-ți învingi adversarii, ci să muncești, pentru că sportul întărește. Platon (care era de fapt o poreclă, însemnând lat în spate), împreună cu sculptorii, trăia în palaestre. Azi trăiesc și mă compar cu plutonul. Am grijă să nu-l pierd. Este un pluton mare, al omenirii.

Pe acest om voinic, care a străbătut țara în lung și în lat pe bicicletă, l-am întrebat de ce și-a ales acest «sport» — monoxilia...

— Lemnarii din satul meu îmi sînt mai aproape decît Donatello. Mă pot exprima cu mijloace autoh-tone. De fapt, sculptura în lemn este o treabă internă, românească. Pădurea ne-a fost jumătate casă. De la leagăn pînă la mormînt. Ogorul nu a fost cîntat, deși a hrănit Pădurea — da, pentru că l-a protejat pe om. Lemnul este viu, ca și noi. Piatra e moartă. Din lemn, după ce moare, rămîne mai mult și mai frumos decît dintr-un om. Monoxilele, dînd iluzia de mișcare, ar putea împodobi foarte bine o bază sportivă!

Horia CRISTEA

O nouă recunoaștere a valorii ridicate la care a ajuns înotătoarea nr. 1 a țării, Carmen Bunaciu, medaliată cu bronz (proba de 200 m spate) la ultimele C.E. de la Jönköping, 1977. Ca în fiecare an, la finele sezonului competițional, Asociația antrenorilor de înot americani și revista «Swimming World» atribuie primilor 10 performeri ai lumii la toate probele, o frumoasă diplomă («Certificate of Recognition»). Una dintre acestea a sosit de curînd la București pe adresa campioanei și recordmanei României pentru performanțele sale — 65,20 la 100 m spate și 2 : 17,98 la 200 m spate — realizate în 1977. Bravo Carmen!

SPORTUL IN SCULPTURA UNIVERSALA

Doriforul lui POLICLET

Cu Doriforul lui Policlet ne aflăm în plină perioadă de clasicism a artei elene, în secolul al V-lea î.e.n., «al lui Pericle». Sculptura greacă era dominată de trei titani: Phidias, Miron, Policlet ale căror opere, din păcate, nu ne-au rămas decît sub forma unor copii romane.

Marea majoritate a lucrărilor lui Policlet reprezintă sportivi, în special atleți. El este creatorul «canonului lui Policlet» prin care corpul omenesc este redat în anumite proporții bine stabilite între părți și organe astfel ca rezultatul să fie cît mai aproape de perfecțiune. Acest așa-zis «canon» se aplică și se verifică cu predilecție la celebrul său Dorifor (în imagine). Aruncarea suliței era un exercițiu foarte răspîndit printre tinerii greci, cel reprezentat de Policlet fiind surprins în momentul premergător mișcării. Spre deosebire de Miron, care a redat atleții în desășurare, în plin dinamism, Policlet se oprește asupra momentului de repaos dinaintea efortului, repaos încărcat de semnificații, vibrînd de dinamism interior. Figura atletului degajă reținere și moderație, corpul său are o armonie apropiată de perfecțiune. S-ar părea că sportivul își subordonează gesturile, acțiunile proprii judecării și conștiinței.

Pentru a reda cît mai fidel amănuntul, Policlet se servea de bronz care, prin luciul său, i se părea mai potrivit decît

marmora. Mușchii atletului, în special cei ai torsului, sînt deosebit de bine reliefați ca și cei ai brațului. Iar pentru echilibrul de forțe al statuii, mina stîngă și piciorul drept lucrează în timp ce mina dreaptă și piciorul stîng se odihnesc.

Ca și celelalte opere ale lui Policlet și Doriforul sau Purtătorul de lance au o anumită simplitate, un aer sobru, direct. Această sinceritate frustă, această fermitate mai degrabă gravă, din care au dispărut toate detaliile ornamentale de prisos, provin și din viața pe care a dus-o artistul în provincie, departe de aerul tentant și traiul unei sofisticate la capitalei, sau poate și din originea sa spartană.

Prin întreaga sa operă sculptorul din Argos a ridicat un imn frumuseții și armoniei corpului uman ca și exercițiilor fizice care contribuie la clădirea lui. Foarte plastic și elocvent se exprimă în acest sens Mihail Alpatov în a sa «Istorie a artelor»: «Conformația atleților lui Policlet este atît de armonioasă încît victoriile lor în întreceri și jocuri par verosimile. Cea mai mare victorie a lor constă în victoria asupra lor înșiși, în stăpînirea voinței, în faptul că sînt conștienți de forța lor și mîndri de corpul lor elastic și plin de vigoare!»

Dorin ALMĂȘAN

COLOMAN BRAUN BOGDAN, sau spre mai buna știință a iubitorilor fotbalului «Cibi» Braun, la venerabila vîrstă de 72 de ani. După o viață petrecută în slujba jocului cu balonul rotund, fie pe terenurile de fotbal, fie pe banca antrenorilor, fie ca reputat tehnician în cadrul federației de specialitate, «Cibi» Braun, omul cărui i-au trecut, cum se spune, prin mină generații de fotbaliști, a reluat acum... tineretea de la capăt. Mereu tînărul «Cibi» Braun reușește acest miracol cu ajutorul nesecatului său izvor de amintiri, bineînțeles toate legate de fotbal și fotbaliști. Retras acasă, la Arad, în mijlocul unui autentic muzeu de fanioane, insigne și literatură fotbalistică, reputatul tehnician își petrece o bună parte din timp la masa de lucru, de pe care, după cum se poate vedea, nu lipsește balonul rotund. Colaboratorul nostru Ștefan Matyas, din Arad, l-a surprins pe «Cibi» Braun scriînd. Poate că «Cibi» pregătește o continuare a povestirilor «Din lumea balonului rotund». Așteptăm această urmare cu nerăbdare și interes, dorindu-i omului care iubește atît de mult fotbalul multă sănătate și fericire. (p.h.)

«Cine nu are bătrîni să și-i cumpere» spune un proverb al cărui înțeles a fost bine tălmăcit de reșițeni, din moment ce în orașul de pe Bîrzava funcționează, cu rezultate bune ca și în anii săi de tinerete, antrenorul de atletism Ernest Loukota. Vreți să știți și cîți ani are nenea Ernest? Ei bine, aflați că a trecut de opt decenii!

Fotografia noastră îl înfățișează, cu un grup de elevi ai săi, atleți la C.S. Școlar Reșița, în timpul vacanței de primăvară, într-o tabără de pregătire la Cîmpulung Muscel.

● CAMPIONATELE
MONDIALE
DE GIMNASTICĂ
FEMININĂ
SE APROPIE

● GIMNASTELE
NOASTRE
SE PREGĂTESC

● EVOLUȚIILE
DIN ITALIA
SÎNT
ÎNCURAJATOARE

Ginnastica. Ha vinto la Romania

La Comaneci ieri
di dieci
ne ha presi tre

di PIERO MEI

La Romania ha battuto l'Italia e la Comaneci ha battuto tutte nell'incontro amichevole di ginnastica che si è concluso ieri al Palazzetto Ralazzetto affollato come non gli capita uscita, dopo aver fatto dieci voli in ogni volta inchiodosi alla ricezione. La qual cosa era un peccato per il Ralazzetto che si su...

„SIGNORINA 10“ ÎN FAȚA
TITLULUI MONDIAL

Unul din cele mai importante momente ale anului sportiv internațional 1978 va fi acela al campionatelor mondiale feminine de gimnastică din luna octombrie de la Strasbourg, în Franța. Și nu numai pentru sportul românesc, ci pentru milioane și milioane de iubitori ai sportului din întreaga lume pentru care Nadia Comăneci și miracolul gimnasticii românești sînt încă prezente în memorie, după doi ani de la Montreal.

În luna mai, Nadia, Teodora Ungureanu care se află în revenire după pauza fortuită de aproape un an, cît și celelalte speranțe în jur de 14 ani, aflate în echipa olimpică, au realizat un stagiu de pregătire și verificări în Italia, o întîlnire amicală Italia-România la Roma, cîștigată cu brio, și trei concursuri — demonstrații la Rimini, Bologna și Milano.

Acest turneu a fost deosebit de încurajator deoarece a dovedit:

a. — Nadia a rămas aceeași răsfațată a iubitorilor de sport de pretutindeni, numele ei atrăgînd atenția și stîrnind același viu interes de acum doi ani.

b. — Nadia a confirmat, la o vîrstă și un gabarit mai mare, la 16 ani și jumătate, că este capabilă, în condiții noi, să depășească pragul unor transformări firești și să rămînă în același timp la o valoare mondială de necontestat. În primele ei apariții publice, după un an de zile de pregătire după campionatele europene din 1977, a arătat virtuozitate în condițiile prezentării unor exerciții mai dificile decît cele prezentate la Montreal. A fost și motivul pentru care, în întîlnirea cu Italia, juriul i-a acordat de cinci ori nota maximă 10, în ovațiile publicului.

c. — Teodora Ungureanu a apărut și ea în acest periplu italian pentru prima oară în public după sistarea pregătirilor ca urmare a hepatitei de care a suferit anul trecut. Exercițiile făcute la birnă, cal și sol au arătat că, pînă la Strasbourg, Teodora poate fi recuperată integral, cu șanse la medalii.

d. — Al doilea val al gimnasticii noastre feminine a entuziasmat presa și publicul italian care au constatat că în afară de «Signorina 10», gimnastica românească posedă și alte «Nadii», de 14 ani, în formare, cum sînt Dumitrița Turner, Mirela Oancea, Carmen Savu, Angela Bratu, Rodica Duncan și mezină lotului, Adina Fărcaș (12 ani).

Gimnastica noastră feminină are însă și alte candidate, unele consacrate, altele în formare care așteaptă selecționarea pentru C.M. '78 și '79 și Jocurile Olimpice '80 și în acest scop vor concura la campionatele naționale din luna august, la București.

Dacă acest turneu în Italia este stimulator pentru apropiatele confruntări internaționale în vederea cărora se pregătesc adversare puternice, nu este mai puțin adevărat că atît gimnastele cît și cei ce au răspunderea pregătirii trebuie să folosească fiecare oră, fiecare zi, cu un program fără greșală, deoarece notele de la 9.80 în sus, care aduc medaliile, se obțin numai fără erori.

A. N.

MARILENA NEACȘU pare hotărîtă să devină o componentă de bază și de nădejde a echipei noastre reprezentative. Desemnată să evolueze la Londra într-o competiție în care, trei ani la rînd, victoriile au revenit Nadiei Comăneci și Teodorei Ungureanu, Marilena a dus mai departe ștabela succeselor românești, ocupînd locul al doilea în «Turneul campioanelor» și cucerind elogiase aprecieri la adresa măiestriei sale. După numai o săptămînă, Marilena Neacșu și-a înscris în palmares o altă performanță prestigioasă: titlul de campioană absolută a «Internaționalelor» noastre, întrecere de tradiție, care a reunit la Bacău gimnaste și gimnaști din 14 țări ale lumii.

Dar nu atît succesele în sine, ci, mai ales, maniera în care evoluează Marilena Neacșu ne dau garanția că ea poate aspira la rezultate și mai bune, că poate deveni una dintre componentele de frunte ale echipei noastre reprezentative. Afirmarea ei ne bucură cu atît mai mult cu cît are loc în preajma unui examen foarte greu al primei noastre echipe, campionatele mondiale din Franța.

Foto: Ion MIHĂICĂ

1 Iunie

BUCURIA COPIILOR

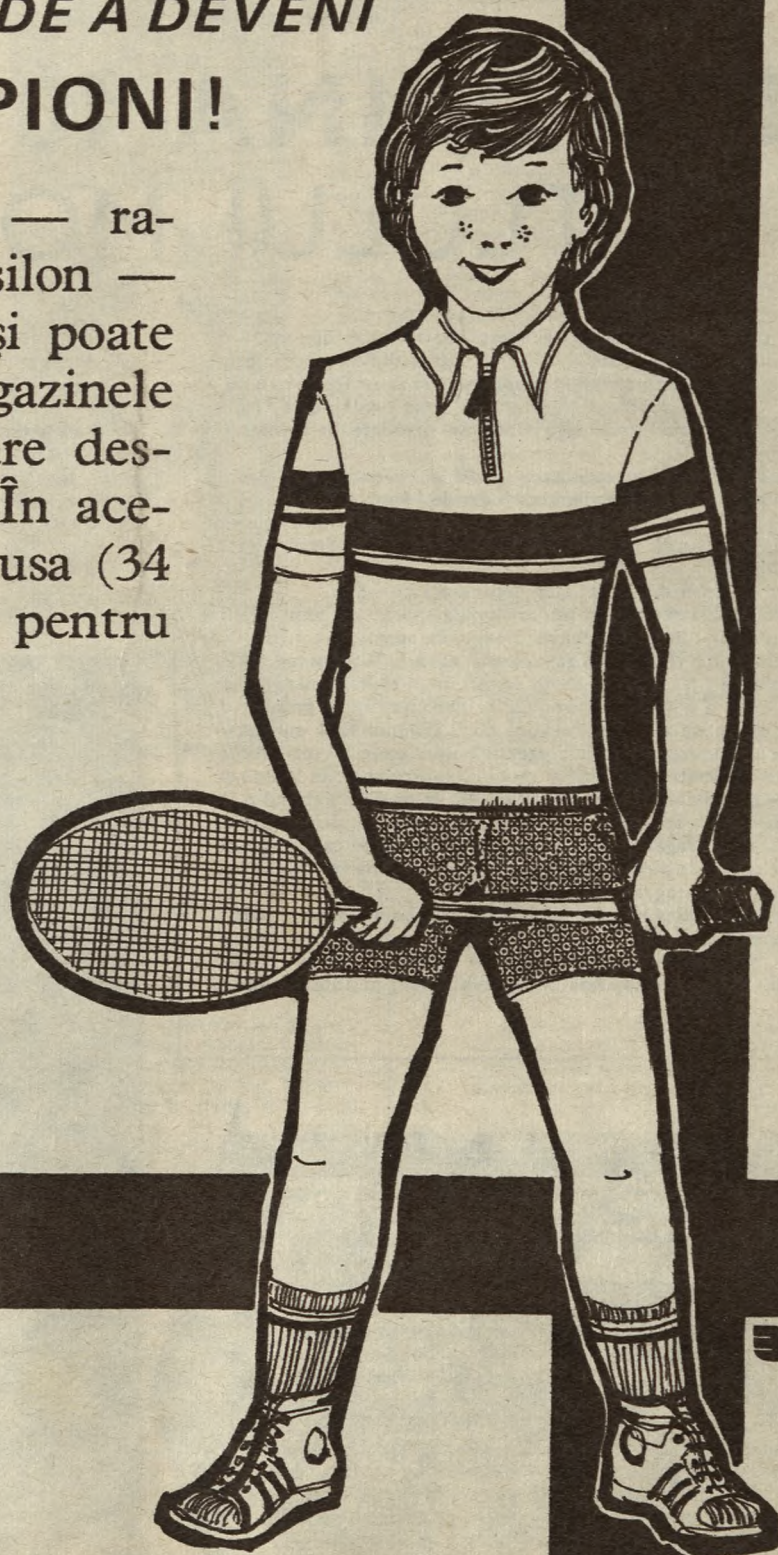
DĂRUIND COPIILOR DV.

O RACHETĂ DE TENIS DE CÎMP,

LE OFERIȚI ȘANSA DE A DEVENI

MARI CAMPIONI!

Racheta PLUTO — racordată cu corzi de silon — costă numai 184 lei și poate fi cumpărată din magazinele comerțului de stat care desfac articole sportive. În același loc veți găsi și husa (34 lei) și presa de lemn pentru racordare (36,25 lei).

Recom

IVAN VĂTAV — localitatea Carașova. Echipa de fotbal F.C. Argeș s-a clasat pe primul loc în ediția din 1971/72 a campionatului. În clasamentul final argeșenii au... agonisit 41 de puncte, față de 37 ale următoarelor două clasate, formațiile U.T.A. și Universita-

tea Cluj-Napoca. Iată una dintre formațiile folosite de campioni, cea care a reușit să învingă pe Dinamo cu 3—2, în ultima etapă, la București: Stan — Barbu (min. 70 Ciolan), Pigulea, Vlad, Olteanu, Ivan II, Prepurgel, M. Popescu (min. 75 Frățilă), Radu, Dobrin, Jercan.

CĂLIN STERESCU — Curtea de Argeș, Bd. Republicii nr. 62, jud. Argeș. Mărturisesc faptul că întrebările referitoare la fotbalul englez din toate timpurile depășesc posibilitățile mele documentaristice. V-am publicat adresa în speranța că unul dintre documentariștii pasionați de la noi ar fi curios să afle ce nelămuriri aveți în legătură cu fotbalul englez și apoi să vă răspundă...

LIVIU STERIAN — București. Când Steaua a câștigat titlul de campioană la fotbal, în ediția 1967/68, a folosit un lot de 17 jucători. În returul acelei ediții, fotbaliștii militari jucând la Ploiești cu Petrolul au învins cu 3—1. Au înscris: Voinea (min. 13 — din 11 m — și 53) și D. Popescu (min. 62) pentru Steaua, respectiv, Grozea (min. 14).

ION LĂCĂTUȘ — Craiova. 1) Fotbalistul Constantin Ștefănescu, de la Universitatea Craiova, a debutat în Divizia A la 1 iunie 1969 cu echipa Steaua într-o partidă victorioasă (2—0) în fața Rapidului. 2) Suporterilor Universității Craiova, care doresc să corespundeze, le dau adresa dv.: str. Sărarilor nr. 10, Craiova, cod 1100, jud. Dolj.

VASILE MIRCEA — localitatea Mărcești. Doriți să vă reamintim golgeterii de pînă acum ai campionatelor mondiale de fotbal. Iată-i: 1930 — Stabile (Argentina) 8 goluri, 1934 — Nejedly (Cehoslovacia) 5, 1938 — Leonidas (Brazilia) 8, 1950 — Ademir (Brazilia) 9, 1954 — Kocsis (Ungaria) 11, 1958 — Fontaine (Franța) 13, 1962 — Ivanov (U.R.S.S.), Jercovici (Iugoslavia), L. Sanchez (Chile), Albert (Ungaria), Garrincha și Vava (Brazilia) 4, 1966 — Eusebio (Portugalia) 9, 1970 — G. Muller (R.F.G.) 10, 1974 — Lato (Polonia) 7.

ISABELE BOBB — Galați. Doriți să aflați «numele întreg» al portarului care a apărat butul reprezentativei de fotbal a României în meciul din toamna trecută cu echipa Spaniei, la Madrid. Nimic mai simplu: Gheorghe Cristian.

LIVIU STOIA — București, str. Chitila Pădure nr. 8, sector 8, cod 78924. Iată-vă adresa publicată pentru toți suporterii fotbaliștilor dinamoviști care vor dori să corespundeze cu dv.

ILIE GOLCEA — localitatea Tebea nr. 269, jud. Hunedoara, cod 2788 și **FRANCISC HALGIA —** București, str. Lucrețiu Pătrășcanu nr. 13, bl. G-1, ap. 217, sector 4, cod 74672 — doresc să facă schimburi de fotografii, fanioane și insigne sportive. Amatorii le pot scrie pe adresele de mai sus.

FLORIAN POPA — Pitești. Doriți să corespundați cu mine pe tema «unui sport oarecare». Intenția dv. mă onorează și vă mulțumesc că m-ați ales tocmai pe mine din numărul mare de amatori. Pentru o corespondență personală, așa cum doriți, mărturisesc sincer că nu am timp. Vă voi răspunde, însă, ca și celorlalți cititori, în limitele acestei rubrici.

PETRE ARGHIR — Timișoara. Un album de fotografii sportive se alcătuiește din... fotografii. Vă mai trebuie răbdare și, mai ales, perseverență. Dacă vă veți plictisi tot atât de repede ca și de albumul actorilor, de care amintiți, atunci...

ION ȘTEFAN — Galați. Nu aveți o documentare completă dacă ați susținut în fața colegilor că, înainte de a veni la Galați, fotbalistul Ion Oblemenco a jucat numai la Universitatea Craiova. Aflați că Oblemenco a debutat în Divizia A (5 iulie 1964) cu echipa Rapid București, în formația căreia a figurat din 1963 pînă în 1966, cînd a fost legitimat la Universitatea Craiova.

VALERIU GEORGESCU — Cluj-Napoca. Doriți să știți care au fost echipele învingătoare în prima ediție a «C.C.E.», «Cupa cupelor» și «Cupa U.E.F.A.». Iată-le în ordinea dorită de dv.: Real Madrid (1956), Fiorentina (1961) și Tottenham Hotspur Londra (1972). Rețineți că «Cupa U.E.F.A.» a continuat vechea competiție «Cupa europeană a tîrgurilor», a cărei primă ediție a fost câștigată de C.F. Barcelona (1958).

Petrus

INVITATA NOASTRĂ

Elena **ANDREESCU**, coafeză, face parte din secția de popice a clubului bucureștean Voința. Este dublă campioană națională (la individual și perechi), și, totodată, componentă a lotului republican.

● 24 de ani ● 1,57 m ● 57 kg.

● Alte pasiuni sportive: handbalul și atletismul.

Foto: Ion MIHĂICĂ

C.N.E.F.F.
FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE JUDO

Numele: *MARINOVICI*
 Prenumele: *Bogdan-Constantin*
 Tatăl: *Cristian*
 Mama: *Corneha*
 Locul nașterii: *București*
 jud.: *Ifov*
 Data nașterii: anul *1973*
 luna *August* ziua *30*

11 Martie 1978

Seria Ju nr. * 0400 Seria Ju nr. * 0400

SPORTIV LEGITIMAT la 4 ani și jumătate! Se numește **Constantin Bogdan Marinovici** și în timp ce colegii săi de vîrstă se joacă la grădiniță, el, ca un vajnic șoim al patriei, face antrenamente de judo la Clubul sportiv școlar «Șoimii» din Sibiu, unde, după cum ne informează corespondentul nostru **Ilie Ionescu**, este și legitimat. Iată, în imaginile fotoreporterului **Vasile Cîrdei**, pe tînărul judokan și legitimația sa. Îi urăm lui **Bogdănel** să devină cit de cuînd campion!

PIRAMIDA RUGBYSTICĂ, așa a intitulat această fotografie colaboratorul nostru din Cluj-Napoca, **Ioan Lespuc**. Ea a fost făcută cu prilejul partidei din cadrul campionatului național care a opus formației locale Politehnica echipa C.S.M. Suceava.

CELEBRUL SCHIOR austriac **Franz Klammer**, supranumit «**asul coboririlor**» campion olimpic al acestei probe la ultima ediție a J.O. de iarnă de la Innsbruck, a inspirat sculptorului tirolez **Wilhelm Gönner** acest bust, tăiat în piatra muntelui, chiar în apropierea pîrtiei pe care s-a desfășurat proba de coborire la J.O.

JANET BRISE, văduva fostului automobilist **Tony Brise**, decedat în același accident de avion cu marele campion **Graham Hill**, s-a hotărît să continue cariera sportivă a sotului ei. Ea s-a antrenat în secret, producînd o adevărată surpriză în momentul în care s-a prezentat la startul cursei automobilistice rezervată femeilor, organizată de ziarul englez «**Evening News**», cursă pe care dealtfel a și cîștigat-o.

ANUL ACESTA, cunoscutul campion al rachetei **Bjorn Borg** nu are — cel puțin deocamdată — o poziție prea bună în clasamentul «**Marelui Premiu F.I.L.T.**», în care lider este americanul **Jimmy Connors**. Faptul nu l-a împiedicat, însă, pe **Borg** să-l învingă pe **Connors** și încă la un scor categoric: 6-1, 6-2 în Turneul de la Tokio, cîștigat de **Borg**. Dar clasamentul rămîne... clasament.

LA EXPOZIȚIA internațională de materiale sportive care a avut loc nu demult la München, printre alte exponate, a putut fi văzută și această plută cu motor. Echipată cu un motorăș electric, «**ambarcațiunea**» este ușor de manevrat. Nu se știe dacă pluta va fi dotată și cu o trusă de scule pentru eventualele pene survenite în larg... (Foto: **Inter Nations**)

O FAZĂ de scrimă care pledează nu numai în favoarea măiestriei sportivilor, ci și în favoarea fanteziei foto-reporterului. Imaginea s-a clasat pe primul loc într-un concurs cu 200 de alte... concurente, participante la competiția fotografică organizată de publicația «Kicker Sportmagazin» din R.F.G. Realizatorul imaginii — fotoreporterul **Dieter Baumann**. (Foto: **Inter Naciones**)

ATI DEDUS, firește, că fata care ridică haltera este o sportivă. Și încă una de care se poate spune că are în posesia ei un record mondial la aruncarea halterei (67,96 m). **Argentina Menis**, pentru că despre ea este vorba, a promis pentru acest sezon o cifră și mai bună. O va ajuta, desigur, în încercarea ei și haltera care în momentul fotografierii măsoară 160 kg.

STIȚI CARE ESTE cea mai rapidă femeie din lume? Ea se numește **Marlies Oelner** și este studentă a Universității Friedrich Schiller din Jena, la secția de psihologie. Dacă avem în vedere că Marlies (1,65 m; 54 kg.) abia a împlinit 20 de ani la 21 martie, este lesne de înțeles că viitorul îi stă în față și că actualele ei recorduri 10,88 (pe 100 m) și 23,23 (pe 200 m) pot suferi serioase modificări...

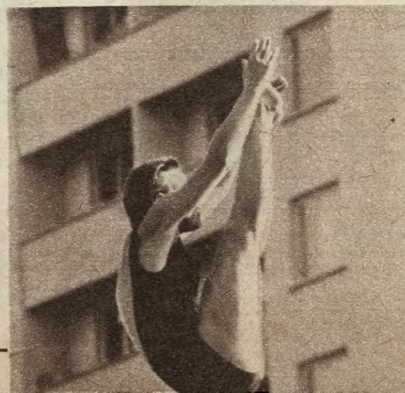
L-ATI RECUNOSCUT? Arbitrul care dictează o eliminare de 2 minute în meciul de hochei care a opus echipele ziaristilor și artiștilor din Praga nu este altul decât celebrul portar al selecționarei Cehoslovaciei, fostă campioană mondială, **Jiri Holecek**. El speră să fie la înălțime și în noul său rol pe gheață...

3 GREȘELI... Un nou test de perspicacitate oferit de caricaturistul **Octavian COVACI**, care vă invită să descoperiți cele opt mici deosebiri existente între cele două desene. Succes!

JOE LOUIS, poate cel mai mare campion de box din toate timpurile, l-a... încoronat pe ex-marinarul **Ken Norton**, cu titlul de campion al lumii la toate categoriile, atribuit de W.B.C. — unul dintre cele două foruri diriguitoare ale pugilatului profesionist. «Ceremonia», desfășurată în sala de festivități a hotelului Cawsars Palace din Las Vegas, a declanșat un nou scandal în lumea boxului. Cealaltă organizație conducătoare a pugilatului — W.B.A. — continuă să-l recunoască drept campion mondial la categoria grea pe **Leon Spinks**, recentul învingător al lui Cassius Clay. Astfel, la ora actuală, sînt... doi campioni mondiali la aceeași categorie! «Războiul» declanșat între cele două organisme internaționale ale boxului profesionist se va stinge în momentul în care Spinks va accepta să lupte cu Norton.

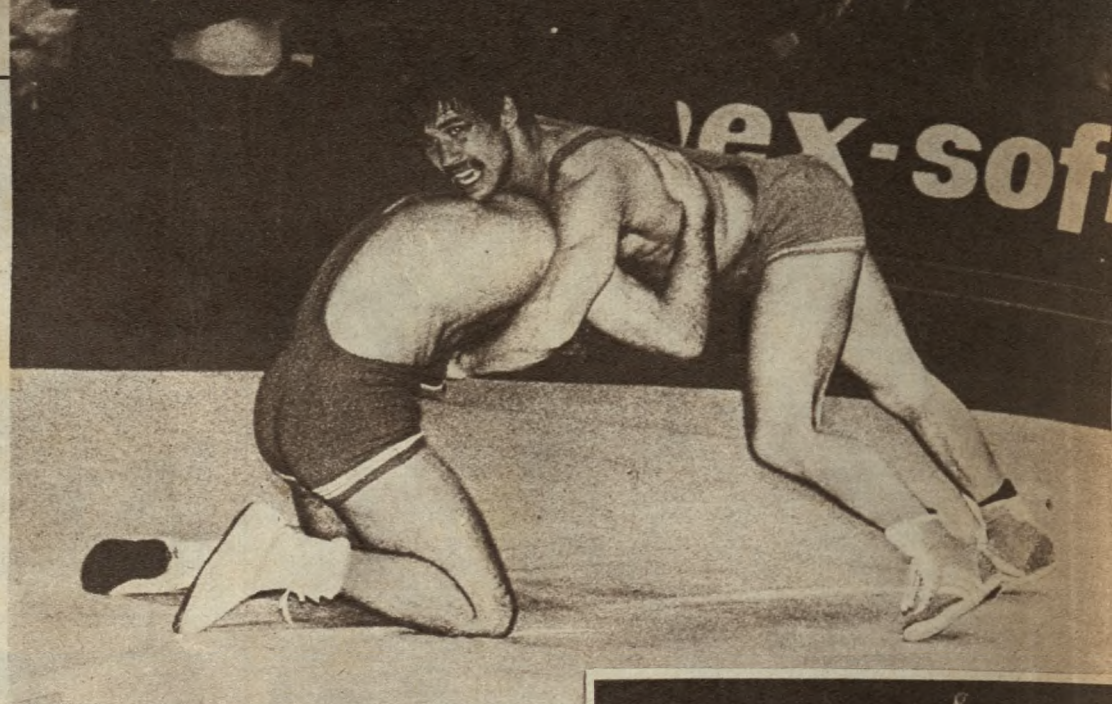
CHIAR ȘI FĂRĂ prezența bazinului sau a trambulinei această imagine reușește să ne transmită fiorul estetic care însoțește cel mai adesea execuțiile săritorilor. Tehnica perfectă apropiată tot mai mult sportului de artă. Ne dăm mai bine seama de acest lucru privind cu atenție săritura sportivei sovietice **Irina Kalinina**, una dintre campioanele acestui gen de întreceri.

SPORTIVI ROMÂNI în întreceri internaționale

Puternică afirmare la LUPTE LIBERE

Cînd de pe treptele podiumului de premiere al Campionatelor europene de lupte libere de la Sofia cobora ultimul reprezentant al țării noastre (antrenorul Vasile Iorga, care primise cupa pentru locul III în clasamentul pe națiuni) consemnăm cel mai bun bilanț românesc. La Sofia, 5 luptători români (din cei 10 care au concurat) au cucerit medalii: **Gheorghe Rașovan** (cat. 48 kg), **Aurel Neagu** (57 kg) și **Marin Pircălabu** (74 kg) medaliile de argint, **Tiberiu Seregely** (82 kg) și **Vasile Pușcașu** (100 kg) medaliile de bronz. Eram amintim că 4 dintre luptătorii noștri s-au calificat în rîndurile 4, 5 sau 6 — aducînd puncte la discul nostru — putem considera că afirmarea Federației Internaționale de Lupte, M. Ertegan — «România a intrat în rîndul marilor echipe» — n-a fost un compliment gratuit, ci pe deplin merit.

Exceptîndu-l pe M. Pircălabu, ceilalți medaliați sînt luptători foarte tineri, aflați la prima sau a doua participare la «europene» Firesc, pînă la Olimpiada de la Moscova, acești tineri — pregătindu-se în continuare cu și mai multă rîvnă, îmbogățindu-și experiența la alte mari confruntări internaționale care vor mai avea loc pînă în 1980 — au reale perspective să obțină rezultate de prestigiu la J.O. Să mai consemnăm un aspect care ne-a reținut în mod deosebit atenția de-a lungul celor trei zile de concurs din sala

► În turneul final tînărul **A. Neagu** a reușit o surprinzătoare victorie în fața sportivului bulgar **I. Tocev**, de care a dispus spectaculos la puncte: 15—8

► **Gh. Rașovan** l-a învins înainte de limită pe **G. Sideropolous** (Grecia) în momentul cînd luptătorul român conducea cu un scor categoric: 19—3

Festivalna: în toate loturile naționale prezentate au fost promovați tineri talentați, cu evidente calități fizice și tehnico-tactice, dornici de afirmare și — mai ales — de a fi selecționați pentru Olimpiadă. Așadar, de pe acum se întrevide că lupta pentru medaliile olimpice va fi mai aprigă decît oricînd.

Costin CHIRIAC

Floretista Marcela MOLDOVAN atacă

„CUPA MONDIALĂ“!

Tînăra floretistă constănțeană **Marcela Moldovan** a reputat de curînd un succes de marcă, cîștigînd la Paris prestigio-sul **Trofeu Jeanty**. Ea a lăsat în urmă concurența de talia unor **Giliazova**, **Sagarieva** și **Belova** (U.R.S.S.), **Demaille** (Franța) și **Bischoff** (R.F. Germania), probînd încă o dată valoarea recunoscută a «floretei» feminine românești. De remarcă că această performanță a plasat-o pe **Marcela Moldovan** pe locul doi în clasamentul «Cupei Mondiale».

VIRGINIA RUZICI confirmă

Zile de mai (nu tocmai propice tenisului în aer liber) au găzduit «premiera» bucureșteană a unor frumoase întîlniri demonstrative între patru jucătoare fruntașe ale sportului cu racheta. Multiplele noastre campioane, **Virginia Ruzici** și **Florența**

Miha, au primit vizita cunoscutei tenismame iugoslave **Mima Jausovec** și a tinerii americance **Betsy Nagelsen**. Ploaia a împiedicat consumarea întregului program prevăzut, dar bilanțul întîlnirilor încheiate a arătat preponderența gazdelor (2—1 pentru românce și o partidă întreruptă în avantaj). Iar principala performanță a fost **Virginia Ruzici** (în fotografie), care termină neînvînsă.

Despre pentatloniștii noștri se vorbește din nou în cuvinte frumoase, le sînt elogiata rezultatele, comportarea în concursuri. După medalia de bronz cucerită la campionatele mondiale de la Moscova, din 1974, iată că o nouă performanță prestigioasă se înscrie în palmaresul lor. Concurînd în Italia, în cadrul Campionatelor internaționale ale acestei țări, **Dumitru Spirlea**, **Iuliu Galovici**, **Ștefan Cozma** și **Constantin Că-**

lina au reputat un frumos succes, cîștigînd competiția, în fața unor puternice reprezentative ale continentului, bine cotate în arena internațională. La Roma au fost prezente reprezentativele Franței, Spaniei și Italiei, o selecționată a Ungariei, o puternică formație a Poloniei, din care făcea parte însuși campionul olimpic de la Montreal, **Peciak**. Și totuși, locul întîi a revenit echipei României, rezultat cu atît mai ono-

PROMISIUNILE PENTATLONIȘTILOR

rabil cu cît reprezentativa noastră este, de cîtiva ani, în căutarea unui nou schelet, stabil, constant, capabil să înfrunte rigorile marilor întreceri internaționale.

În perspectiva «Cupei Europei», programată pe bazele sportive ale capitalei patriei noastre, la începutul lunii iulie, succesul din Italia este de natură să ne sporească optimismul să-i determind pe pentatloniștii noștri fruntași să continue cu minuțiozitate pregătirea temeinică efectuată în primele luni ale acestui an.

În foto: **Constantin Călina**, **Gheorghe Tomiuc** (antrenorul coordonator), **Dumitru Spirlea** (de la stînga la dreapta, rîndul de sus); **Ștefan Cozma** (stînga) și **Iuliu Galovici** (jos) cu «Trofeu țării latine», cucerit la Roma. Acest «trofeu» s-a disputat concomitent cu Campionatele internaționale ale Italiei.

FOTBAL PE MAPAMOND

JOHAN CRUYFF a spus adio balonului rotund!

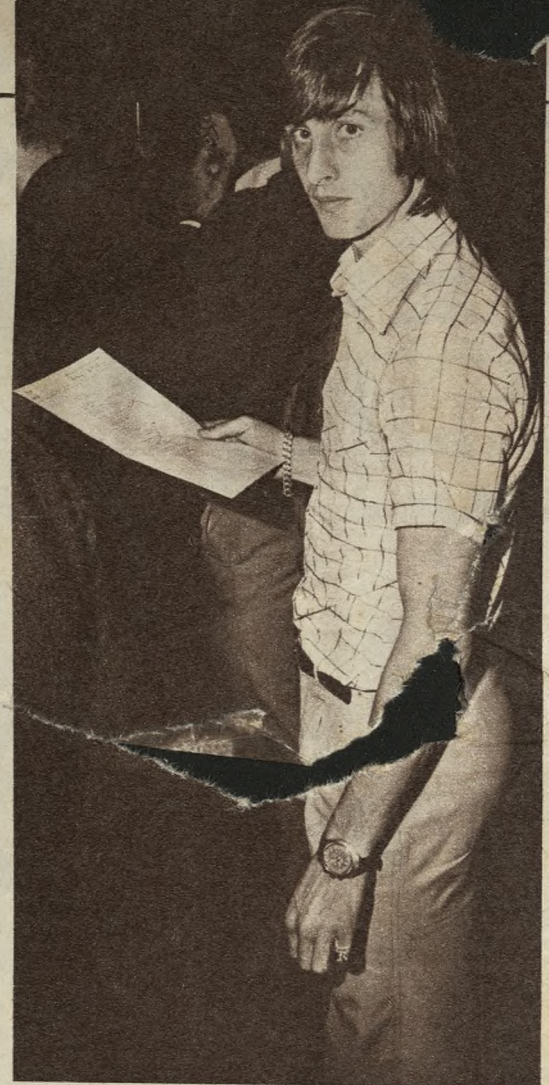
La terminarea partidei C.F. Barcelona-Valencia din campionatul Spaniei, nici unul din cei peste 100 000 de spectatori prezenți pe stadionul «Nou Camp» al clubului catalan nu și-a părăsit locul. Au rămas cu toții să asiste la festivitatea care avea să marcheze retragerea din activitatea competițională a jucătorului socotit — împreună cu Pele și Beckenbauer — capul de coloană al celor mai buni fotbaliști ai lumii: **Johan Cruyff**.

Nimeni nu a vrut să admită realitatea. Nimeni nu a luat în serios cuvintele «olandezului zburător» care încă de anul trecut a anunțat că sezonul 1977-78 va fi ultimul din cariera sa, motiv pentru care nu va lua parte nici la «Mundialul» argentinian. Și totuși, la numai 31 de ani, în plină formă sportivă, încă cel mai valoros atacant din lume, Cruyff spune adio fotbalului. De ce? «Pentru că așa am hotărât, — spune el. Pentru fiecare vine o oră a retragerii. Trebuie să te oprești o dată. Și nu atunci când ești fluierat de tribune. Familia m-a rugat să particip la turneul final și să mă retrag cu acel prilej. Dar eu am socotit că acum este mai bine». Va mai juca fotbal? «Voi reveni, poate, după 1—2 ani, dacă fotbalul îmi va lipsi foarte mult. Dar numai în meciuri demonstrative.

Creație a clubului Ajax Amsterdam (avea doar 10 ani când mama sa l-a înscris în secția de

pitici), Johan era prezent la 17 ani (1964) în prima formație a clubului și un an mai târziu în echipa națională, al cărui tricou l-a îmbrăcat de 51 de ori. Fără a fi ceea ce se numește o «forță a naturii», era — chiar dimpotrivă — subțire ca o trestie (1,78 m, 68 kg), dar suplinea totul prin intuiția și talentul său deosebit pentru fotbal, calități care, împreună cu viteza sa de execuție, l-au dus la rezultate dintre cele mai frumoase: de 6 ori campion al Olandei și de 4 ori câștigător al Cupei, de 3 ori victorios în Cupa campionilor europeni, o dată în Cupa Intercontinentală, toate cu Ajax; campion al Spaniei (1974) cu C.F. Barcelona, unde joacă din 1973. În 1971 și 1973 a obținut «Balonul de aur» decernat celui mai bun jucător european. Prezent în finala C.M. din 1974. Deci, un șir de rezultate care l-au impus pentru totdeauna în rîndul celor mai buni dintre cei buni.

100 000 de spectatori l-au aplaudat pe «Nou Camp». În mijlocul gazonului pe care a strălucit de atâtea ori, cu ochii plini de lacrimi, Cruyff a salutat publicul care-i scanda numele. Asaltat de ziaristi după festivitate, le-a spus acestora, printre altele: «În orice împrejurare — cel puțin eu așa am socotit întotdeauna — trebuie să fii sincer, să-ți păstrezi demnitatea în fața celor care vor să te transforme din jucător în jucărie».

Recordul lui BOBBY MOORE în pericol!

Bobby Moore continuă să conducă elita fotbalistică a lumii cu cele 108 selecții ale sale

Este binecunoscută fotografia lui **Bobby Moore** în mijlocul a 108 copii avînd pe cap 108 «șepci» ale internaționalului englez (conform tradiției, jucătorii englezi primesc din partea federației câte o astfel de... șapcă pentru fiecare meci susținut sub culorile Albionului). Deci, cele 108 «capes» ale căpitanului echipei victorioase la C.M. din 1966 reprezintă partidele disputate de el în naționala Angliei — record mondial oficial în materie de selecții. Dar anii au trecut, Bobby nu mai joacă de mult (are acum 37 de ani) și destui fotbaliști asaltează cifra atinsă de el. Dintre toți, cel mai îndreptățit să-i smulgă coroana se părea a fi brazilianul **Roberto Rivelino** care, după cum scria cotidianul francez «l'Equipe», înaintea recentului turneu european al echipei «tri campion mondial», avea 107 selecții. La încheierea turneului, Rivelino ar fi avut 110 — deci un nou record mondial — pentru că a jucat în toate cele trei partide (cu Franța, R.F. Ger-

mania și Anglia). Dar iată că publicația vest-germană «Kicker» face cunoscute meciurile inter-țări în care a jucat mijlocașul lui Fluminense și ele nu sînt decît 90, restul pînă la 110 fiind partide ale Braziliei cu echipe de club. Un «adversar», a căzut, deci. Pe negîndite, în imediata apropiere a celor «108» a apărut libero-ul naționalei Suediei, **Björn Nordqvist**, cu 107 selecții, pentru care a fost sărbătorit la amicalul R.D. Germană—Suedia (0—4), disputat la începutul lui aprilie la Leipzig. Suedezul are 36 de ani și, se afirmă, «cu cît se adună anii, cu atît joacă mai bine!»

Nordqvist pare a fi singurul în

stare să depășească recordul lui Moore pentru că **Franz Beckenbauer** (103 selecții), un alt «posibil» — nu se știe dacă va juca la C.M. din Argentina. Alți jucători în activitate care să amenințe coroana lui Bobby nu mai sînt. Dar iată lista la zi a fotbaliștilor (după cum se va vedea, majoritatea o alcătuiesc apărătorii) cu cele mai multe selecții: 108 — **Bobby Moore** (Anglia); 107 — **Björn Nordqvist** (Suedia); 106 — **Bobby Charlton** (Anglia); 105 — **Billy Wright** (Anglia); 104 — **Leonel Sanchez** (Chile) și **Björn Svensson** (Norvegia); 103 — **Franz Beckenbauer** (R.F.G.); 100 — **Gilmar, Jairzinho, Djalma Santos** (toți din Brazilia) și **Josef Bozsik** (Ungaria).

Vorbind despre numărul de selecții să arătăm și situația din fotbalul nostru: locul I în acest clasament fiind deținut de **Lucescu** cu 68 de selecții, urmat de **Dinu** (66), **Răducanu** (58) și **Dumitru** (54).

Creditat de presa braziliană și franceză cu 110 prezențe în echipa Braziliei, **Roberto Rivelino** are, în realitate, cu 20 mai puțin

Björn Nordqvist, suedezul care amenință «coroana» lui Moore

P2/27
Final pasionant
în CĂMPIOANATUL de FOTBAL

SPORT
2,50 LEI

Campionatul de fotbal (Divizia A) cunoaște un «final strâns», cu incertitudini la fel de mari atât în ceea ce privește titlul cât și retrogradarea. În fotografie, o fază din unul din «capetele de afiș» ale celei de a 30 etape, întâlnirea DINAMO BUCUREȘTI—F.C. ARGES (1—0): Dudu Georgescu marchează golul victoriei, cu toată opoziția lui Ivan II.

Foto: Dragoș NEAGU